



BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN BİRLİĞİ

400 kuruş

14 ŞUBAT 1978

28



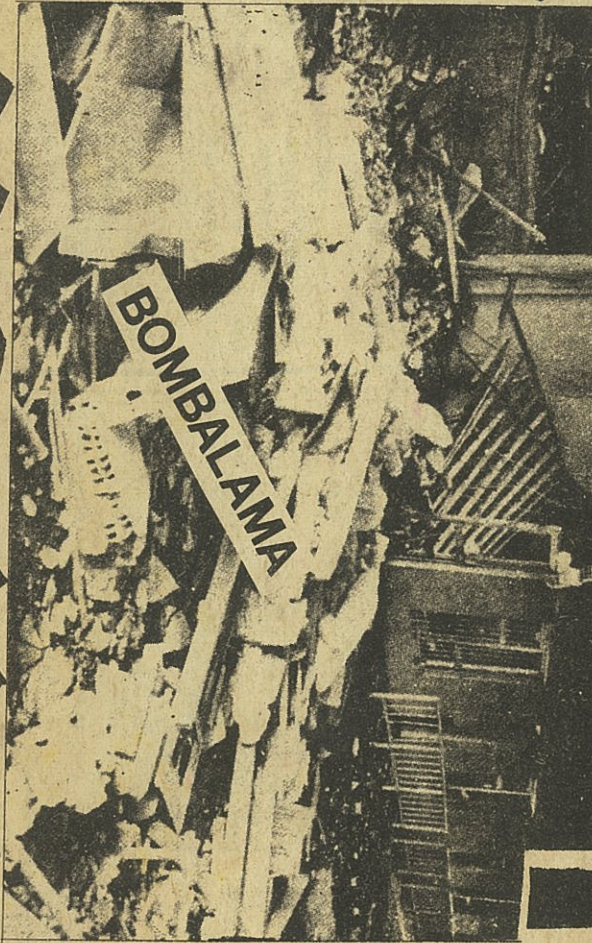
1 MAYIS KATLIAMI



ÇIKARILMALI,



Gerilla açığa
hesap sorulmalıdır!



BOMBALAMA



SABOTAJ



SABOTAJ

BASINA AÇIKLAMA

"Üç Dünya Teorisi" ile ilgili konferans için 20.12.1977 tarihli dilekçe ile tertip komitesi adına bir kişi valiliğe başvurdu. 171 sayılı yasaya göre valiliğe yapılan bildirim toplantının yapılması için yeterli olduğunda dilekçe valiliğe tarafından 1. Şubeye gönderildi. Dilekçeyi 1. Şubeye getiren arkadaş polisler tarafından dövülerek 8 saat süreyle nezarete atıldı. Ve izin verilmedi. 23.12.1977 tarihli dilekçe ile ikinci kez başvuruldu. 1. Şubeye giden başka bir arkadaş dövülerek hakarete uğradı. Ve nefus cüzdan suretlerindeki mühüplerin silik olduğu gerekçeyle izin verilmedi. Ancak tertip komitesinin direnmesiyle bu belgeleri kabul etmek zorunda kaldılar.

Daha sonra polisler bu adresleri araştırmaya giriştiler. Üyelerden birisinin oturduğu mahalleye giderek, mahallede birine arkadaşın fotoğrafını göstererek "bu katildir aranyor, tanıyorsanız" o şahıs korkusundan "tanııyorum" demesi üzerine mahalle muhtarına arkadaşın o evde oturduğuna dair bir belgeyi zorla imzalatarak, arkadaşın evine bile uğramadan çekip gimişler.

YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBE BAŞKANI BEKİR BAĞÇETİ

ADANA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ BAŞKANI MAHMUT ÇELİK

DUMLUPINAR MAHALLEST HALK KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI ADINA BİNALI YELKEN

MEYDAN KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN SAMİ METİN

ADANA TEKSİF YEŞİLOBA ŞUBESİ ADINA BAŞKAN

rine mahalle muhtarına arkadaşın o evde oturduğuna dair bir belgeyi zorla imzalatarak, arkadaşın evine bile uğramadan çekip gimişler.

Diğer üyenin evine giden polisler arkadaşın o evde oturduğuna öğrendikten sonra arkadaşın evin reisi olmadığını bu yüzden evin adresini veremeyeceğini söylemişler.

27.12.1977 tarihli Valilik imzasıyla verilen cevapta, "dilekçede belirttiğiniz adreslerde oturmadığınız, yapılan tahkikatın anlaşılmasıdır....." dilekçenin geçersiz sayılmıştır. Oysa dilekçede gösterilen adresler doğrudur. Yine 171 sayılı yasa göre toplantının yapıldığı yerde birisinin oturması yeterlidir.

Bütün bunlar öteden beri Adana ve Türkiye halkı üzerinde uygulanan ve giderek artan faşist baskıların bir parçasıdır. Toplantı ve yürüyüş hakkını kısıtlayan bu uygulamaları ve halkımız üzerindeki tüm faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

SAKIR KÜLTÜR VE DAVANISMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA MAZ CEYHAN

İSMET PAŞA HALK KÜLTÜR VE DAVANISMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN

T.M.O. ADANA ŞUBESİ ADINA A. BAKIR

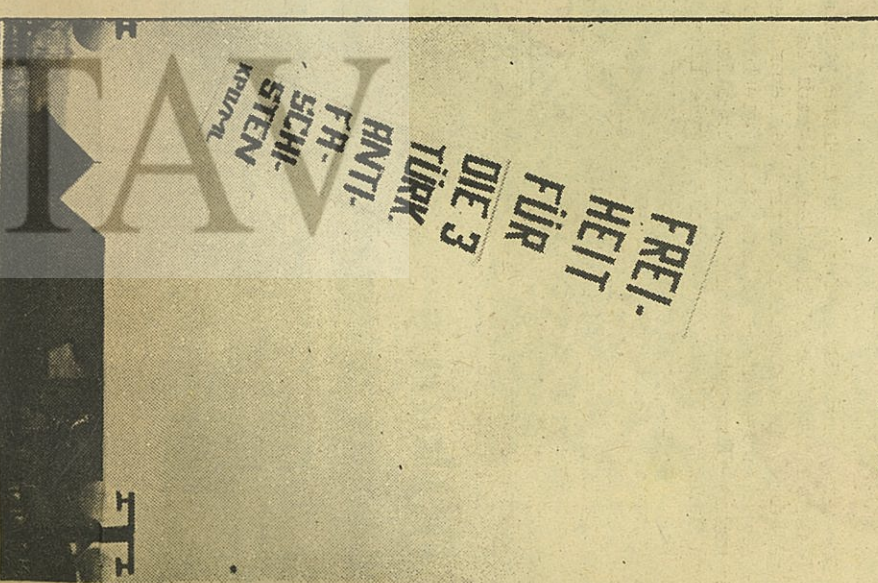
KÖPRÜLÜ MAHALLEST GÖZELLEŞTİRME VE KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA BAŞKAN

Bir süreden beri Stuttgart Stammheim cezaevinde tutuklu bulunan üç

Türkiyeli halen serbest bırakılmadılar. Bilindiği gibi Türkiyeli devrimci ve yurtseverler Stuttgart'ta istasyonda gazetemizi ve diğer devrimci yurtsever yayın organlarını satarlarken MHP'li faşistlerin silahlı saldırılarına uğramışlardır. Saldırı sonucu birgök devrimci, yurtsever yaralanmıştı. Alman polisi ise olaydan sonra faşistlere ellerini kollarını sallıyarak dolaylı olarak gerekli kolaylığı sağlarken Türkiyeli devrimcileri ve yurtseverleri tutuklamıştı. Alman polisi üç Türkiyeli devrimci ve yurtseveri tamamen keyfi ve sudan iddialarla suçlamaya çalışmaktadır.

Bonn antikamçıları tutuklu Türkiyeli yurtsever ve devrimcileri "adem öldürmeye teğebbüs" den mahkum etmeye, Türkiye'de hapsedilmeleri için sınır dışı etmeye çalışmaktadır. Buna karşılığın geçen yıl sonunda Stuttgart'ta 2000 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlenmişti. Halen Almanya'da tutuklu devrimci ve yurtseverlerin serbest bırakılması için kampanya yürütülmektedir. Almanya Komünist Partisi Marksist-leninist bu kampanyaya aktif olarak katılıyor. Fotoğrafta KPD/M-L'nin Stuttgart'ta gökyüzüne salınan üzerinde "ÜÇ TÜRK ANTI-FAŞİST NE ÖZGÜRLÜK" yazan pankartı görülüyor.

TÜRKİYELİ DEVRİMCİ VE YURTSEVERLERİN SERBEST BIRAKILMASI İÇİN YÜRÜTÜLEN KAMPANYA SÜRÜYOR



K. BOZOKLAR'a Yardım Kampanyasına Katılımı !

Gazetemizin 15.ci sayısında "Kutsiyeye Bozoklara Yardım kampanyasına katılım" çağrısına uyarak Dumlupınar, Kocavezir Meydan, Mirzaçelebi mahalleleri halkına kampanyanın nedenini anlatarak topladığımız 600 lirası gönderiyoruz.

Kutsiyeye Bozoklar yoldaş 12 Martta faşist diktatörlüğe karşı yığılta mücadele etmiş halkımızın kurtuluşuna inamıştır. Kutsiyeye Bozoklar Yoldaşın mücadelesi Halkımızın kurtuluşu için mücadele eden diğer yoldaşlara örnek olmalıdır.

DUMLUPINAR, MEYDAN, KOCAVEZİR MİRZAÇELEBİ MAHALLELERİNDEN BİR GRUPO DEVRİMCİ, ADANA.

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

İŞKENCECİLER BULUNSUN /

PİR AHMET SOLMAZ yoldaş'ın faşist katillerce işkencede katledilişini protesto kampanyasında, Rotterdam'dan (Hollanda) toplam 97 imza ile katılıyoruz.

İŞKENCECİLER BULUNSUN HESAP SORULSUN!
PİR AHMETLER ÖLMEZ!
KAHROLUSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!

ROTTERDAM'DAN DEVRİMCİ SEMPATİZANLAR VE YURTSEVER İŞÇİLER.

TUNCELİ:

Biz Kırmızıköprü'ye bağlı Kovuklu köyü halkı olarak PİR Ahmet Solmaz Yoldaş'ın Elazığ işkençehanelerinde katlini şiddetle kınıyor, Halkın Birliğinin imza kampanyasına gönülden katılıyoruz..

İŞKENCECİ VE KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
YAŞASIN PİR AHMET YOLDAŞIN SANILI MİCADELESİ!

TUNCELİ PİTTİMİR KOVUKLU KÖYÜNDEN 49 İMZA.

HESAP SORULSUN /

KİRŞEHİR:

AYDOĞMUŞ KÖYÜ

Biz aşağıda imzaları bulunan Aydoğmuş köyü halkı olarak, kendisini bizler için feda eden PİR Ahmet Yoldaş'ın faşist katiller tarafından katledilişini nefretle kınıyor, protesto ediyoruz. Biz şuna da inanıyoruz ki, halkın nice PİR Ahmet'leri vardır ve olacaktır.
KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!
28 İMZA

ERZİNCAN

BÜYÜKKADAĞAN KÖYLÜLERİ

Biz aşağıda imzaları bulunan köylüler olarak PİR Ahmet Solmaz Yoldaş'ın Elazığ işkençehanelerinde faşist cellatlar tarafından işkencede humharca katledilişini protesto ediyoruz.
KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!
KAHROLUSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM,
PİR AHMETLER ÖLMEZ!

37 İMZA

PİR AHMET'İN KATİİNİ

Protesto Ediyoruz /

| | | |
|---|--------|------|
| ANKARA (Reno Oteli işçileri) | 60 | İmza |
| ELAZIĞ (ROTTERDAM) PİTTİMİR (KOVUKLU KÖYÜ, KURMUZKÖPRÜ) ELAZIĞ (Atatürk Lisesi) | 30 | " |
| TRABZON (Peyamlıbağ Köyü) | 97 | " |
| PİTTİMİR (Kuzulca Köyü) | 49 | " |
| PERİNEK (Kızılcık Köyü) | 147 | " |
| PERİNEK (Kızılcık Köyü) | 86 | " |
| PERİNEK (Doğrutay'ın Kömler Mezarası) | 227 | " |
| PERİNEK (Zevceköy Köyü) | 70 | " |
| PERİNEK (Doğrutay'ın Kömler Mezarası) | 150 | " |
| PERİNEK (Zevceköy Köyü) | 42 | " |
| ERZİNCAN (Karagöz Köyü) | 34 | " |
| KAYSERİ (Büyükkadağan Köyü) | 16 | " |
| KİRŞEHİR (Aydoğmuş Köyü) | 141 | " |
| BOĞAZLIYAN (Aydoğmuş Köyü) | 28 | " |
| İSTANBUL (AYDOĞMUŞ KÖYÜ) | 60 | " |
| ERZİNCAN (AYDOĞMUŞ KÖYÜ) | 474 | " |
| ERZİNCAN (AYDOĞMUŞ KÖYÜ) | 17.343 | " |
| ERZİNCAN (AYDOĞMUŞ KÖYÜ) | 19.091 | " |

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık dergi.
Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Güzel Aslaner, İdare Yeri: Klodfarer Cad-desi No:25/12 Divangolu- ist. Abone ve Yazışma Adresi: P.K. 1297 Sirkeci İSTANBUL. Baska Daily News Web, Dizgi:Olimpiyat IBM, İstanbul dağıtım: BİR-DA Divangolu Cad. Biçki Yurdu sk. Artvin Ap. 6/4 Ankara Dağıtım: Fikri Niğiş, İzmir Dağıtım:DAĞ-İç, Ödemeler için Posta Hayrabet Honca: No:10287/3 Yurtiçi Abone Şartları: 3 Aylık:50 TL. 6 Aylık:100 TL. Yıllık :200 TL. Yurtdışı abone şartları: 6 Aylık:200 TL. Yıllık :400 TL.

Kontr-Gerilla açığa çıkarılmalı, hesap sorulmalıdır !

Son zamanlarda Kontr-gerilla üzerine yoğun tartışmalar oldu. Demirel'ler, Türkeş'ler, Türün'ler, Elverdi'ler, yani Kontr-gerillacı generallerle suç ortakları Kontr-gerillanın var olmadığını ispatlamaya hayli gayret gösterdiler. İki yazılı bir biçimlilikle sanki şimdiki kadar Kontr-gerillanın varlığını ispatlamamış da, şimdi ispatlamaya davet ettiler. Yok efendim "böyle bir şeyin yokluğu ispatlamalı ki, cinayet ve işkence zanları altında kalan değerli bazı kişiler temizle" çıkmalıyız. Bu konuda Ecevit hükümetini sıkı sıkıya tutmalıyız. 12 Mart faşizminin sorumlularından Sanar Kılığın Ecevit'le ittifakını bozma içindir. Bu gerçekleştirilmezse de Kontr-gerillanın yokluğunu Ecevit'e de söyletirip kendilerini temiz çıkarmayı planlıyoruz.

Faşist elebaşlarının, generallerin kararlığa göneyin derken günışığına daha fazla çıkmasını önleyemedikleri Kontr-gerilla nedir? Ne yapmıştır? Kontr-gerilla 12 Mart faşizmi döneminde Türk Silahlı Kuvvetleri içinde örgütlenmiş, Amerikan istihbarat örgütü CIA tarafından yönetilen faşist bir terör örgütüdür. Mensupları CIA'nın Kontr-gerilla eğitim kamplarında eğitilmiştir.

Kontr-gerilla faşist diktatörlüğün en önemli terör örgütlerinden biridir. Faşist diktatörlüğün sıvırlı olsun askeri olsun bütün şeffafların Kontr-gerillayla direkt bağı vardır. Kontr-gerillanın üzerine gitmek bunların üzerine gitmektir. Zaten bütün faşist şeffafları telaşlandıran da budur.

Kontr-gerilla getesi kuruldu ki, "ekonomik gelişmeyi aşan sosyal uyanış" a önderlik eden komünistleri, devrimcileri, yurtseverler, aydınlar ve bilim adamları daha ustaca öldürülsün, daha etkili işkenceye geçilsin ve daha kolay yakalanıp zindanlarda zaptedilebilsin. Yani böylece önderlerdeki "sosyal uyanış" engeli ezilsin, Amerikan emperyalistleri ve usakları Koçlar, Sebancılar, Tammanlar, Buca lılar daha huzur içinde sömürü yapabilsinler.

Kontr-gerilla bu amaçla doğrudan doğruya emellerine hizmette kullandı. Sıkıyönetim kamutanlıkları tarafından gözaltına alınan, tutuklanan birlerce yurtsevere ve komüniste Vietnam'dan, İran'dan aldıkları deneylerle usta işkenceciler yaptı. Hatta İstanbul'da TKP (M-L) davası sanığı Müzaffer OKUÇKULU'na yapılan işkencede CIA ajanı olduğu anlaşılınca İngilizce konuşan bir Amerika'lıya bile bulundurdu. Onun direkt talimatlarıyla işkenceyi yürüttü.

İşkencece birçok komünist ve yurtseveri katletti. Diyanbakır'da TKP (M-L) davası sanığı İbrahim KAYPAKAYVA'ya, İstanbul'da Haziran Hareketi davası sanığı Ali KAYAHAN'ı katletti. Birçoğunu sakat bıraktı. Yine birçoğunun ünlü "Operasyonlar" da katipce vurdu. Manmara Gemisi'ni batırmak, geçitli yerlere sabotaj yapmak gibi provokasyonlar yaparak onlarca yurtseverin yaralandığı dizmece sabotaj davaları açtı.

12 Mart faşizminin "gerillalara" karşı kurulumu vurucu gücü Kontr-gerilla, o dönemin baş sorumlularından bir zamanlar "etkili çevreler" diye bahsedilen Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yönetimi ve Demirel'ler, Türkeş'ler tarafından ve Ecevit'in "geçmiş sünger çelme" politikasının da yardımıyla açığa çıkması önlenerek, ayakta kalması sağlandı.

ADANA

Halkın Birliği yayın hayatına girdikten bu yana, bundan tedirgin olan hakim sınıflar, HB'nin kitlelere ulaşmasını engellemek için her yola baş vurdu. HB'ni satan bayileri karakola çekip, bir daha satmalarını için tehdit ettiler. HB'ni satan devrimcileri günlerce karakollarda tutup işkence ettiler.

Dağlıoğlu mahallesinde HB'ni satan devrimcilere polisler silah getirdiler. İşlerinden biri ateş ederek bir arkadaşımızın yaralanmasına sebep oldu.

Son olarak 10-1-1978 tarihinde yine Dağlıoğlu mahallesinde HB'ni satan devrimciler polislerin saldırısına uğradılar. Siyasi polisler arabadan inerek tabancaları çektiler ve devrimcilerin üzerine yürüdüler. Komiser "Kaçanı vurun" emrini verdi. Polisler her ölüme gelene tabanca kabzalarıyla vurarak bir arkadaşın kafasını yarıdılar. Kendilerine derginin yasal olduğu, şahıslı, sorumlu yazışmaları müdürlü ve basıldağı yerin belli olduğu söylendiği halde dinle-

Kontr-gerilla 12 Mart döneminde sonra da boş durmadı. Faill meşhul, ustaca düzenlenmiş birçok cinayet işledi. 1 Mayıs 1977'de Taksim'deki katliamı düzenledi ve 35 devrimciyi katletti. TÜSDEK adıyla provokasyonlar düzenledi. Yeşilköy hava limanına ve Sirkeci Garı'na bombalar attı. Seçimlerin arifesinde Ecevit'e İzmir'de ve Taksim'de suikast düzenledi. Yine geçenlerde Vatan Gazetesi'nde Kontr-gerilla hakkında araştırması yayınlanan CHP İzmir Milletvekili Süleyman Genç'e ordu malı bir bombayla suikast düzenleyen Kontr-gerilla idi.

Kontr-gerillacıların son telaşları bu yaptıklarının hesabını halkımızın kendilerinden soracağından duydukları korkudur. İşkence köşkerlerinin kararlığında "burası Kontr-gerilla üssüdür" deyiş "hodemri meydan!" okuyanlar "Kontr-gerilla" üslerini gizlemek için eceel teri dökiyorlar. Türün'ün "İç savaş" tehdidi ise güçsüzlüğünü gizlemenin ihtiyacı, yalancı pehlivanlıktır. Türkiye topraklarını Ziyer bey köşki sananlar halkımızdan gereken derisi alacak ve dünyanın kaç köşe olduğunu görecektirler.

Halkımızın evlatlarını katletmek için kurulumu faşist şiddet örgütü Kontr-gerilla mutlaka açığa çıkarılmalı ve işlediği cinayetlerin, yapıldığı işkencecilerin, düzenlediği sabotaj ve suikastlerin, provokasyonların hesabı tek tek sorulmalı. Bütün Kontr-gerillacılar ın burnundan fıtıklı fıtıklı getirilmelidir.

Ecevit 73 seçimlerinde Kontr-gerillanın üzerindeki örtünün kaldırılması gerektiğini söylemişti. Hükümette olduğu bugün ise "Devletçe düzenlenmiş Kontr-gerilla yoktur" diyor. Ecevit'in Kontr-gerilla'ya gizlenmesi 12 Mart faşizminin sorumlularından faşist askeri kılıkta uzlaşmasındandır. Bu uzlaşma Ecevit'in temsil ettiği komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının Avrıpacı kesimlerinin faşizm karşısındaki tutumunu yansıtmaktadır. CHP içindeki yurtseverler ve tüm halkımız Ecevit'in bu tutumuna karşı çıkmalı ve Kontr-gerilla'nın açığa çıkması için seslerini yükseltmeli, Ecevit'in Kontr-gerilla'yı gizlemesine izin vermemelidirler. Niyazi Ünsal, Süleyman Genç gibi yurtsever parlamenterler de cesur olmalı, atlıkları adamlardan "parti çıkarı" v.s. uğruna vazgeçmemeli ve bu konuda illeri giderek halka karşı görevlerini yerine getirmelidirler.

Bütün yurtseverler ve aydınlarımız Kontr-gerilladan gittiklerini ve halkımızın gittiklerini unutmuşlardır. Unutmadıkları için dir ki, Kontr-gerilladan hesap sorulmasını istiyorlar.

İşçiler, köylüler, aydınlar, bütün halkımız!

Halkımıza karşı savaşmak için kurulmuş, 12 Mart faşizmi döneminde ve bugün yüzlerce cinayet işleyen, işkence yapan, katliamlar, sabotajlar ve provokasyonlar düzenleyen Kontr-gerilla örgütünü ve bütün Kontr-gerillacıları açığa çıkaralım ve yaptıklarının hesabını tek tek soralım. Kontr-gerillaya karşı sesimizi yükseltelim ve mücadeleye katılalım. Bu mücadelede Ecevit'in 12 Mart askeri sorumlularıyla, "etkili çevreler"le kolkola ömürlüze çıkaracağı Kontr-gerillanın üzerine sünger çelme engelini de dindelenen yürütelim. Kararlılık odalarda "hodemri meydan!" okuyanlara şimdiki biz açık meydanlarda "hodemri meydan!" okuyalım.

HALKIN BİRLİĞİ'nin

Kitlelere ulaşması engellenemez

mediler. Altı arkadaşımız tekme yumruk döverek arabaya bindirip 1. Şubeye götürdüler. Dayak faslı arabanın içinde de devam etti. Aynı baskı ve hakaretler 1. Şubede de tekrarlandı. Aynı ca iki arkadaşımız karanlık bir odaya alarak, özel olarak dövüldüler. Polislerin biri dövrken

Ama bütün tehditlerine rağmen korktuklarını da saklayamayorlardı. Başlı yarılan arkadaşın kan kaybetmesi üzerine diğer arkadaşlarımız "Ölürse siz sorumlusunuz" deyip direnmemeleri karşısında arkadaşımız hastahaneye götürülmek zorunda kaldılar. Doktorun "buna ne oldu?" sorusuna, "yasak bildiri dağıttıyorduk" diyerek yalan söylediler. Daha sonra 1. Şubeye götürerek bir polis dışındaki diğerleri çekip gittiler. Kalan polis "gördünüz mü ben sizi dövmüdüm" deyip kendisini suğusuz göstermeye çalıştı. Oysa hepsi, bütün bu olanlardan sorumluydu.

Halka gerçek kurtuluş yolunu gösteren devrimci, yurtsever basın üzerinde uygulanan bu baskılar, komprador patron ağa devletinin halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak için uyguladığı baskıların bir parçasıdır. Fakat hiç bir baskı karşısında gerilemeyecek ve dergi mizi halka ulaştırmak için her türlü baskı ve zorluğu aldedeceğiz.

Halkımızın eli kontr-gerillacıların ve suçortaklarının yakasındadır

12 Mart dönemindeki faşist zulüm uygulayıcıları ve suçortakları bugünlerde büyük bir telaşla birşeylerin yokluğunu ispattımla ya çalışıyorlar. Suçluluğun verdiği telaş- la kararlığa gömmeye çalıştıkları şey: KONTR GERİLLA örgütü. Neymiş efendim, Demirel'ine Türlüme, Türkeş'ine Elverdi'sine göre "Kontr Gerilla diye bir örgüt yokmuş". Öyle mi? Kontr-gerilla örgütünün olup olmadığını, kararlık işkence odalarında "esir olunmuş" devrimcilerle "hodri meydan" okuyan işkence kahtamanları Faik Türürler, Memduh Ünlütlrler ler açıkladılar. Örnek mi istiyorsunuz? Alın size binlerce örnekten biri:

"Yakalandığımın dördüncü günü olan 26 Ocak 1973 günü Emniyet I. Şubeden gözlerim bağlı olarak bir yere götürüldüm. Lüks halinde ve koltuklarla döşeli pencereleli pancurlarla sıkıca örülmüş bir odada (Faik Türün'ün sık sık bahsettiği Erekköy'deki Ziverbey işkence köşkü olsa gerek-BB.) gözlerim açıldı. Karşımda yüzü sivileli iki sivil MIT görevlisi ve üniformasıyla Tümgençeral rütbesinde bir MIT subayı vardı. Yüzü sivileli, burnunun sağ yanında ıri bir ben olan dökük saçlı bu MIT subayının MIT İstanbul bölge sorumlusu Memduh ÜnlütlrK olduğunu sonra dan öğrendim. Bu MIT subayı benim önüme Cihan ALPTEKİN, Ömer AYNA ve Salman KAYA'nın işkence anındaki durumlarını gösteren resimlerini koydu ve; "Evet siz proleterya diktatör'lüğünü gerçekleştirmek için savaşıyorsunuz, biz de bu düzeni korumak için; siz bu devaya bağkoymuşsanız kahtaman Türk Ordusuna da devaya bağ koymuştur. Hodri meydan! Bakalım kim galip gelecek? Sizinle iki düşünün kuvvetiz. Siz şehir gerillası senin şu anda bulunduğun yer size karşı 12 Mart'tan sonra Yüksek Komuta Heyeti'nin özel emriyle kurulmuş ve direkt ona bağlı Kontr-gerilla üsüdüdür." diyerek yaptığı konuşmasının sonunda, götürülmemi ve konuşuncuya kadar değişti işkence metodlarının denemelerini emretti. "Aslan Kılıç İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı" 2. Nolu Askeri Mahkeme Başkanlığına verdiği sorgu-

dağıtlamalarda Kontr-Gerilla örgütünün varlığını ve işkence ve tecrübeler yaptığını ortaya koydu.

Ecevit de eskiden bu gerçeği gizlemiyor tersine açıklıyordu. Ak günler bildirgesinde 73 seçim konuşmalarında "12 Mart sonrası dönemde adı sanı ortaya çıkan ve tedbirlerin hatla soruşturmalara hukukiliğine de insaniliğine de gölge düşüren Kontr-Gerilla adlı örgütün bu resmi görünüşü, fakat gayri resmi örgütün, niteliği ve amacı üzerindeki örtü kaldırılmamıştır" diyor-du. Fakat bahsettiği dönemin sorumlularından Sancar Kılıç'ıyla ittifaki geliştirince, "Devletin resmi bir örgütü olarak Kontr-Gerilla yoktur" demeye başladı. Ecevit'in Kontr-Gerilla örgütünü örtbas eden konuşmaları bile Kontr-Gerillanın varlığını gizliymişiyor. "Gayri nizami savunma kavramının 12 Mart dönemindeki bazı sorumlularca içe döndük olarak, yasa dışına çıkılarak uygulanması" vardır diyor. Eğer "gayri nizami savaş" (yani gerillalara karşı gerilla savaşı) uygulamaları varsa uygulamasının örgütü, varlığını sağır sultanın bile işittiği Kontr-Gerilla da vardır.

Yine 12 Mart faşizmi döneminde başbakan yardımcılığı yapan Sadi Koçaş'ın kendisi ".... Kontr-Gerilla örgütü Genel Kurmay başkanının emriyle, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MIT tarafından müştereken kanun dışı kurulmuş, yönetilmiş ve kanun dışı gelişmiş bir örgüttür." diyor. Hatta Kontr-Gerilla'cı faşistler bile itiraf ediyorlar, AP milletvekili Müfit Bayraktar, "Kontr-Gerilla komünistlere ve illegal örgütlere karşı kurulmuş bir şeyse mubahedir" diyerek Kontr-Gerillanın varlığını üstü kapalı itiraf ediyor.

Demirel'ler, Türkeşler, Türürler, Ali Elverdi'ler diğer Kontr-Gerillacı generaliler "Kontr-Gerilla yoktur" diyerek kurtulacaklarını zannediyorlarsa kötü yanlılıylar. Demirel'ler Türkeşler, Türürler, Ali Elverdi'ler, Memduh Ünlütlrler şunu iyi bilme iller. Bu kadar cinayet ve işkencenin sabotej ve suikastın sorumlusu olan Kontr-Gerilla örgütü artık gizlenemez, Türkeş "Devlet in sırları açığa çıkamaz" diyor.

Fakat halka zulmeden hiç bir kararlık örgüt illelebet saklı kalamaz. Mutlaka açığa çıkar.

Milyonlarca halkın çektiği acı, onların anı halkımızın isteği: Cinayet örgütü, Kontr-Gerillanın açığa çıkarılması yapılmamasının hesabının bir bir sorumlusudur. Ecevit onlarca halk evladını katleden binlerce işçi öğrenci köylü ve aydını işkenceye çeken kendi partisinin millettekiline suikast düzenleyen Kontr-Gerilla gibi faşist bir örgüte hizmet etmek istemiyorsa, Kontr-Gerillaya dokunmamak tavrından vazgeçmelidir. 1973 te söylediği "Kontr Gerilla üstündeki örtüyü kaldırmalıdır. Bu yolu tutmazsa Kontr-Gerillaya suçortaklığı yapmış olacak ve milyonlarca halk tarafından lanetlenecektir."

Faşist cinayetlerin, saldırganların, zulmün acısını çeken halkımızın mücadelesi kararlık köşkülerin kahtamanı Kontr-Gerilla-ya açığa çıkaracak, hesabını görecektir, defterini düşecektir. Kontr-Gerillacı Faik Türünün gözdağı vermek için ortaya attığı "iş savaş tehditleri" halkımıza vız gelir. Kontr-Gerilla ve onun suç ortakları Demirel'ler, Türkeşler, Türürler, Ünlütlrler, Ali Elverdi cellerlemleri ne kadar giripinirsa giripinir hesap vermekten kurtulamayacaklardır.

KONTR--GERİLLA AÇIĞA ÇIKARILSIN,
YAPTIKLARININ HESABI SORULSUN!
KONTR--GERİLLA VE ÖLKÜ OCAKLARI
DAĞİTİLSİN!
İŞKENECİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
30 Ocakta Bütçe Karma komisyonunda yaptığı,

Kontr-gerilla hakkında söylenenlerden

..Bir buçuk ay zarfında bana yapılan baskıları anlatmaya başladım. Ancak şunu belirtiyim ki, bu süre içinde tuvalete gözlerim bağlı, sırtına bir asker binip kulaklarından idare edilme suretiyle getirilip, götürülürüm...

İşkence suçlarının da şikayet edecek değilim. Çünkü bu işkenec tezgahı ve kadroları ha-kim devlet mekanizmasının bir parçasıdır. Benim başvuracağım tek şikayet mercii varsa, o da halkımızın bütmez tükemez devrimci gücüdür.

Harbiye'de dikkatimi çeken bir husus da, kollardan ve bacıklarından zincire vurulduğum sıradaki işkeneciyi uygulayanlardan birisinin başucunda duran uzun boylu sarışın bir Amerikalıya izahat vermesiydi...

CHP Erzurum Senatóri Niyazi ÜNSAL Bütçe Karma Komisyonunda yaptığı konuşmada:

"Nedir Seferberlik Teşkil Kurulu (eski adı özel Harp Dairesidir-H.B.)? STK beyler. Bu isim de kılıftır. Bu isim de gerçek değildi. STK yer altı örgütüdür.

Akyollar, Türürler, Ali Elverdi'ler, Koçaşlar Fuat Doğular, başlarını artık kımın içinden gizlemelidir.

Kuruluşunun geçirdiği kadrosunun subay olduğu belli eğitimden sonra sabotajlarda tahriklerde ve ajanlıklarda başknlarda vurucu kılınış işlerde, soygunlarda, kısaca anarşist olayların her türünde kullanıldıkları...."

12 Mart faşizminin I. Brim Hükümetinde Başbakan Yardımcısı Olan Sadi KOÇAŞ:

"Tekrilllerden 1971'in son günlerinde kurulu düğünü öğrendiğimiz kontr gerilla örgütü, Genel Kurmay başkanının emriyle, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MIT tarafından müştereken kanun dışı kurulmuş, yönetilmiş ve kanun dışı gelişmiş bir örgüttür. Kuruluşu yasaya aykırıdır."

(POLİTİKA KAZANI)

Örsan ÖYMEN:

"Kontr-gerillaya gelince... Bir Faik Türün, bir Ali Elverdi istedikleri kadar 'yoktur' desinler. Bir Alpaslan Türkeş istediği kadar 'uydurulmuş iftira' olarak nitelendirsin... Ana Ecevit'in de belirttiği gibi 'böyle bir örgüt, Türk Silahlı Kuvvetleri içinde resmi, yasal bir kuvvet' biçiminde yoktur.

'Gayri nizami savunma kavramının 12 Mart dönemindeki bazı sorumlularca içe döndük olarak, yasa dışına çıkarılarak uygulaması sonucu' vardır.

O dönemin hükümet sorumlularınca da yadsınmayacağı gibi, yasa dışı kurulmuş, yönetilmiş ve gelişmiş, bir operasyon örgütü olarak vardır. (Milliyet, 7 Şubat 1978)

MUZAFFER ORUÇOĞLU
(TKR/M-L Davası Sanığı)

geçen İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 no.lu Askeri Mahkemesi Başkanlığına verdiği sorgudan)

1973 Seçimlerinde Giresun'da yaptığı konuşmada ECEVİT açıklıyor:

"12 Mart sonrası döneminde adı, sanı ortaya çıkan ve tedbirlerin hat ta soruşturmalara hukukiliğine de, insaniliğine de gölge düşüren kontr gerilla adlı örgütün, bu resmi görünüşü, fakat gayri-resmi örgütün, niteliği ve amacı üzerindeki örtü kaldırılmamıştır. Bu örtü kaldırılmadıkça, bundan böyle normal rejime tam dönüştür en gelleme, yeni karargaşlıklar ve bunların çıkartma, ortalığı karıştıran haberler, söylentiler yayına yöründeki görülen çök her hareket, adı geçen örgüt veya resmi görevlerden kuvvet alan baş ka bazı perde arkası kişi veya örgütlerin yeni bir takım kararlık roller oynamakta oldukları ihtimalini hatıra getirecektir."

12 Mart faşizminin yaptığı zulme yakından tanık bir yurtsever anlatıyor:

Brin DEĞER:
Yankı- Kontr-gerilla adında bir örgüt var mı? Varsa niye kurulmuş?

E. DEĞER- Böyle bir örgüt var. ABD etkisi altındaki az gelişmiş ülkelerde de var, Türkiye'de de. Bizde özel Harp Dairesi tarafından yönetilir.

Özel Harp Dairesi'nin gerçek amacı hakkında bir görüşünüz var mı? E. DEĞER- Çözümlerdeki nesri amaç ağır... Ana uygulanma ve eğitim talimatname leri bu örgütün sosyal uyanışa karşı da kullanıldığı ve belki de asıl amacın bu olduğu intihabını veriyor.

Yankı- Kontr-gerilla ile CIA ve ABD arasında ilişki kuruyor musunuz? E. DEĞER- Açıkça bir ilişki, var. Eğitimi ABD düzenlenekte. Ankara'da ABD Yardım Heyeti ile özel Harp Dairesi aynı binada. Bu örgütteki subayların eğitim ABD'deki okullarda yapılıyor. Kitapları CIA yayınıyor.

E. DEĞER- 12 Mart döneminde sonra sorğulamalara karşı-tı.

Doğu Perinçek'in uşaklık ruhu ya da uşakların teorisini Doğu Perinçek

İTKP oportünizminin ele-bağışı, sınıf işbirliği şampiyonu Doğu Perinçek'in Halkın Sesi Dergisinin 143. sayısında "Ezilen ülkelerin Milli Ekonomileri ni güçlendirmeleri ve Dünya Devrimini" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazıda Bay Perinçek sınıf işbirliği gizisinden millim sapmadan, karşı-devrimci görüşlerini uşaklık anlayışını kılıflamaya çalışıyor. Ama boşuna, oportünistlerin ihaneti, birkaç kalem darbesiyle örtülecek kadar küçük, marksist-leninistler de bu zehirli fikirleri yutacak kadar zavalılı değiller.

Bay Doğu Perinçek, işe millilekonomi, milli kapitalizmin kendisidir yutturmacasıyla giriyor. Ama bunu açıkça söyleyecek gücü kendinde bulamadığından, dolaylı yollardan bu sonucuya ortaya koyuyor. Bay D.Perinçek şöyle yazıyor.

"Ezilen bir ülkenin millilekonomisinin güçlenmesi tek bir anlama gelir: O ülke ekonomisi üzerindeki emperyalist sömürü ve baskının zayıflaması, Türkiye gibi bir ülkenin millilekonomisinin güçlenmesi demek, komprador burjuvazinin zayıflaması demektir." (H.S. s.143)

Halkın Birliği doğru olarak millilekonomi kavramının, o ülkelerin tüm ekonomisi anlamına geldiğini belirtmişti. Örneğin, Türkiye'nin millilekonomisi, karakterini hakım komprador kapitalizminin verdiği ve yarı feodal ilişkileri önemli ölçüde barındıran, tabii milli kapitalizmi de içeren tüm ekonodir. Önce milli ekonomi kavramını Mao Zedung'a dayandırarak açıklayalım.

"Japonya'ya Karşı Direnme Savaşından önce, Çin'in tüm millilekonomisinin yüzde 10 kadarını modern sanayi, yüzde 90 kadarını ise tarım ve el sanatları oluşturuyordu" (Seçme Eserler, cilt IV, s.394)

"Çin'deki modern sanayinin üretim değeri milli ekonominin toplam üretim değerinin ancak yüzde 10 kadarını meydana getirdiği halde, modern sanayi son derece yögundur. Sermayenin en büyük ve en önemli kısmı, emperyalistlerin ve onların uşakları elinde toplanmıştır." (5 Mart 1949, a.g.e.s.395) (abç)

Oportünist bayımıza, Çin millilekonomisini kompradorların ve feodallerin, emperyalistlerle birlikte kontrol ettiklerini hatırlatalım. Demek ki, milli ekonon kavramı, içine emperyalistlerin ve kompradorların milliklerini de alıyor. Mao Zedung'un bu sözlerini oportünistlerin şüncileriyle karşılaştırın. (Bura da Stalin'i tahrif ederek kendi düşüncelerini Stalin'e atmış gibi gösterdiklerini hatırlatalım.)

"...Stalin yoksul ülkelerin iktisadi sistemini anti-emperyalist güçler arasında saymaktı." (Aydınlanık, sayı, 80)

Bu konuyu, Halkın Birliği yayınları'ndan çıkan "Uç Dünya Teorisi: Aydınlanık'ın sınıf işbirliğinin temeli" broşürümüzde genişçe eleştirdiğimizden uzurda. Burada da Stalin'in, "Yalnız şu kadarnı belirtelim, karakterini komprador kapitalizmi ve feodalizmden alan iktisadi sistemleri anti-emperyalist güç ilan etmek, ancak Doğu Perinçek kadar uşaklık iliklerine sinmiş olanlara yakıdır.

Gelelim milli ekonominin güç-

lenmesi meselesine: Biz sorunu oportünistlerin yaptığı gibi sınıf ayrınlarını gizleyerek koymanın yanlışlığını belirtiyoruz. Şu noktayı vurguluyoruz. Mevcut, komprador ve feodal üretim ilişkileri, mevcut emperyalizme (sosyal-emperyalizm dahil) bağımlılık, üretici güçlerin gelişmesinin engelleridir. Bu nedenle, Türkiye'nin sağlıklı, bağımsız, hızlı ekonomik gelişmesi bu güçlerin tasfiyesini gerektirmektedir. Emperyalizmin komprador kapitalizminin ve feodalizmin tasfiyesiyle sağlanacak ekonomik gelişme ve güçlenme, Türkiye halkının ve dünya halklarının menfaatine uygundur. Biz sabırla, azimle, inatla bu yolu tutarak, milli demokratik halk devrimi yoluyla ekonomide bu değişiklikleri sağlayıp, ileriyi doğru bir atılım yaratacağız. Mesele bir atımla böyledir ve bu gelişme mevcut ekonomik sistemin temelini (yani komprador ve feodal üretim ilişkilerini) yıkmakla sınırlıdır.

İkincisi, bu bakış açısına sahip olmadan, ya da bunu lafta savunarak, mevcut ekonomiyi (millilekonomiyi) koruma ve güçlendirme görevini üstlenmektedir. Bay Perinçek'in canla başla yaptığı da budur. Bay Perinçek mevcut millilekonomiyi kompradorların, feodallerin, emperyalizme bağımlılık karakterize ettiği bu ekonomiyi anti-emperyalist bir güç sayıyor. Bu üretim ilişkilerini değiştirilmesinden söz ediyor. Bir de utanmadan kompradorların karakterize ettiği bu ekonominin, komprador üretim ilişkileri değiştirilmeksizin güçlenmesinin, komprador burjuvaziyi ve emperyalizmi zayıflatacağını söylüyor.

Mevcut ekonomi içinde, halk demokrasisi döneminde de koruyacağımız, yeni üretim ilişkilerini temsil eden unsurlar vardır. Bunlar milli kapitalizm ve küçük-burjuva ekonomisidir. Biz bunların mevcut yapı içinde dahi güçlenmesini savunuruz. Bu iyi ve yararlıdır. Ama şu gerçeği bu sınıflara ve halkın diğer kesimlerine söyleyemsek alacağın en büyüğüdür yaparız. "Bu düzen sizi eziyor, emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sizi ezıyor, köstezliyor. Bunlara karşı savaşmazsanız ezilmekten, yıkılmaktan kurtulamazsınız. Menfaatimiz, bu düzeni yıkmaktadır. Aslı yapmamızı gereken budur." Bunu söylemediğimizde meselenin esasını gözlemiş, burjuvaziye kuyruculuk yapmış durumdayız.

Bay Perinçek, milli kapitalizmi değil, tüm milli ekonomiyi güçlendirmeye çalışıyor. Bununun bilincinde olduğu için de ağır ağırlık ayak oyunlarına, kavram çarpıtmalarına başvuruyor. Milli ekonomiyi, milli kapitalizm olarak sunmaya çalışıyor. Doğu Perinçek uşaklığın teorisini yapmaktaki, kompradorları güçlendirmeye ekonomik istikrarı kavuşturmaya çalışmaktadır. Güçsüzüğünün o kadar farkındadır ki, bunu örtmek için Halkın Birliği'nin "kompradorlara, demokratik devrim yaptırdığı" yaygarasını koparıyor. İftiralarla gerici yütünü gizleyebileceğini sanıyor.

Şimdi şu soruları cevaplayalım: 50 yıldan bu yana Türkiye'nin millilekonomisi güçlenmiş midir? Şeyet güçlendiyse, 50

yıl sonra Türkiye'de emperyalizme bağımlılık azalmış, komprador burjuvazi zayıflamış mıdır?

Bu sorular meselenin esasına ilişkin somut sorulardır. Elbette Türkiye'nin millilekonomisi 50 yıldır güçlenmiştir. Ama emperyalizme bağımlılık, komprador ve feodal üretim ilişkilerinin varlığıyla nitelenen bu ekonominin güçlenmesi, ne emperyalizme bağımlılığı azalmış, ne komprador burjuvaziyi zayıflatmıştır. Çünkü, bunların etki ve gücünün artması, bu nitelikte bir ekonominin güçlenmesiyle gelişmez. Ama 50 yılda, milli kapitalizmin ekonominin bütünündeki rolünün ve etkisinin nispi olarak azaldığını söyleyebiliriz. Çünkü, bugünkü milli ekonomiyi, milli kapitalizmi ezen kuvvetlerin kontrolündedir. Bu 50 yılda, komprador ve feodal üretim ilişkilerini tasfiye eden emperyalizme bağımlılıkta son veren bir devrim gerçekleşseydi bugün milli ekonomi, bugünkünden değişik nitelikte ve çok daha güçlü olacaktı. O zaman, milli ekonomi halk ekonomisi (veya sosyalist ekonomi) niteliği içinde olacak ve üretim güçleri alabildiğine gelişecekti.

Bay Perinçek, yoksul Türkiye'nin mevcut ekonomisini güçlendirmeyi ve mevcut rejimini korumayı dolayısıyla emperyalist sömürünün devamını savunmayı üstleniyor. Biz ise, mevcut ekonomiyi temelden değiştirmeyi ve rejimi yıkmayı savunuyoruz. Aradaki fark bu kadar büyüktür.

Bay Perinçek, kaşla göz arasında milli ekonomiyi, milli kapitalizm haline getirmesinin yanında, emperyalistlerin de gözden saklamaya çalışıyor. Komprador burjuvaziyi, gözden gizli yerlere bu sınıfların geniş kesimlerini devrimden menfaatli bulunan milli burjuvazi safılarına sokmaya kalkıyor. Ama bu işi de açıkça yapacak cesareti olmadıktan sonra yine kavramların arkasına gizlemeye kalkıyor. Bay Perinçek şöyle yazıyor "Komprador burjuvazi nedir? Komprador burjuvazi emperyalizmin sömürülen bir ülkedeki aracısı veya acentası, emperyalizmin doğrudan doğruya uzantısıdır" (H.S., s. 143)

Demek ki bay Perinçek'e göre komprador burjuvazinin faaliyetleri sadece ticari niteliktedir. Komisyon ve ticari kâr biçiminde sömürüde bulunur. Bay Perinçek böylece sanayici, bankacı, büyük çiftlik sahibi kompradorları bir kalemde bu sınıftan çıkarıyor. Bunları nereye koyduğunu söylemeye cesaret edememiştir ama, gerçekte bunları çoktan milli burjuvazi safılarına almıştır. Aslında Bay Perinçek ve İTKP'nin burjuvazinin bütününü tüzene net tahlillerden kaçınmaları bu nedenledir. Onlar, karanlıkta medet uman oportünistler olarak böyle davranmak zorundadırlar. Biz oportünistlere, burjuvaziye alt tahlillerini çizip tüzene sermaye gelirlerini somutlaştırarak ortaya koymaları gerektiğini belirtiyoruz. Büyük burjuvazi gibi bir kavramın ardına sığınmanın ve milli komprador, işbirlikçi vb. nitelici gibi kavramları kullanarak bu sınıflı tahlil eden, Sizin kaçırdığınız tam budur.

Mao Zedung başta yaptığı gibi alınırda, modern sanayide bürokratik kapitalistlerin varlığından bahsediyor. Mao Zedung

bir başka yazısında şunları belirtiyor.

"Bürokratik sermayeye el konulması. Gerici Guomindang hükümeti ve büyük bürokratik tarafından işletilen bütün fabrikalara, imathanelere, bankalara ve depolara, bütün gemilere, yük iskelelerine ve demir yollarına bütün posta telgraf, elektrik, telefon ve su hizmetlerine bütün çiftliklere, hayvancılık işletmelerine ve diğer işletmelere halk hükümeti tarafından el konulacaktır" (Seçme Eserler, Cilt IV, s. 430)

Bürokratik kapitalist sermayenin komprador burjuvazinin veya komprador toprak ağası devletinin mülkiyetinde olduğu açıktır. Biz, komprador burjuvaziyi Guomindang arasındaki ilişkileri ve komprador üretim ilişkileri ile bürokratik kapitalizm ilişkisini belirten alıntılarını verelim.

"Komprador ve toprak ağaları sınıflarının tümünün yok olması, Guomindang haydut çetesi'nin sonu.. anlamına gelecektir" (Mao Zedung, a.g.e.s.338)

"Ülkemizde yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokratik kapitalist sınıfın (büyük burjuvazinin) sömürü ve zulmünü yok etmek, komprador, feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri özgür kalmaktır." (a.g.e, s.184)

Bay Perinçek, komprador burjuvaziyi "aracı ve acenta" olarak göstererek, bu sınıfın en geniş ve güçlü kesimlerini gözden saklamaya, milli burjuvazi olarak tanıtmaya kalkıyor. O kadar ki, oportünistler ülkemizdeki burjuvazinin gelişmesinin, son aşamasına, yani tekelelik aşamasına varmadığını yazdılar. Açıkta ki, Bay Perinçek oportünist kafadarları burjuvaziyi bütününü milli burjuvazi olarak görmekte ve serbest rekabeti aşamada geçerek tekelci aşamaya ulaştırdığını halen serbest rekabetçi aşamada bulunduğunu düşünmektedirler.

Oportünistler, yarı sömürgelede emperyalizme bağımlı komprador kapitalizmin tekelci karakterde olabileceğini gözden gizlemektedirler. Tekelciliği sadece serbest rekabetçi kapitalizmin gelişmesinin üst aşaması olarak düşündüklerinden Türkiye'de böyle bir gelişme de görmediklerinden, geniş büyük burjuva kesimlerini milliburjuvazi olarak tanıtmaktadırlar. Komprador burjuvaziyi sadece "aracı ve acenta" olarak görmeleri bu anlayışla birleşmekte çarpıcıdır. Bu yüzden fikirlerini çekingence, dolaylı sözlerle, üstü örtülü biçimde belirtmektedirler.

Bay Perinçek ve kafadarları, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet sunmada kusur emiyorlar. Bu yüzden mevcut rejimi savunup, kompradorları gözden saklamaya, mevcut ekonomiyi istikrar içinde tutmaya çabalyorlar. Onlar, devrim neyi hedef almışsa halka karşı onu savunma görevini üstleniyorlar. Ancak halkımız, oportünistleri de, uşaklığını yaptıkları hakım sınıflar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle birlikte ezip geçecek demokratik halk devrimini gerçekleştirecektir.

oyunlarını bozmak için

Birliğimizi pek iş tirelim

Arkaadaşlar, uzun bir süreden beri fabrikada mücadelelerimiz pek iş tirelimiz. Mücadelemiz cesitli asamalardan geçti ve zor mücadele günleri bizi bekliyor. Arkaadaşlar her işleri attığımız adımı daha sağlam atabilmek için tecrübelerden iyi bir tarzda yararlanmalıyız.

Arkaadaşlar, mücadelelerimiz çok eskilere dayanmakta, ama eskiden verilenden mücadele kendiliğinden bir mücadeleydi. İşçiler patronun baskılarına sendikamızın hiç bir şey yapmamasına karşı sey kaldırdılar, ama bas kaldırma öndersiz, örgüt süz olduğu için mücadele yeniliğiye uğradı. Eğer bir mücadele öndersizse, örgütsüzse yeniliğiye mahkumdur. Bunun için kendiliğinden mücadeleleri örgütlü bir mücadeleye çevirmeliydik. Ve bunu gerçekleştirmek için mücadeleye atıldık. Fabrikadaki mücadelemiz e-



şas olarak sözleşmemiz içinde başlandı. Teksif sözleşme yetkisi aldığı için ne sendika değiş-tirmek ne de temsilci seçme yetkimiz yoktu. Bizler de işçilerin birliğini sağlayarak birliğini sendikaya karşı bir baskı aracı olarak kullanmaya çalıştık. Bu arada temsilcilerle görüşme yaptık, temsilciler işçi temsilcisi değil, sanki patron temsilcileri idi. Söyle diyorlardı: "Patron iflas ediyor", "Patron borç içinde", "İşçiler aralarında para toplayarak patronu kurtarmalıdır"lar" diyorlardı. O zaman bizde kendilerine "Patronumuzun 2 makinesi varken iflas ediyor, 10 makinesi varken iflas ediyor, 100 makinesi var, 8 milyon liraya makina alıyor. Yeni bir fabrika açıyor, patron hala daha iflas ediyor" dedik. Bizim temsilciler toplantıyı terkettiler. Şunu işçi kavradık ki, patronlar kendilerini acıdırarak işçilerin mücadelesini bastırmaya çalışıyor, yalanlara başvuruyorlar.

Bizim toplantılarımız da bulunan patron uşağı Muhat ve Mustafa adında iki yağı toplandırları, patrona ve sendikaya bildirdi. Sendikada patrona anlasevaki 1 gecede sözleşmeyi bitirip işçiler içinde ileri gelen 14 kişiyi isten attı. Buradan da şu ders çıktı: Kardık; toplandıya katılan herkesi iyice tanımak gerekir, herkesin ke sin konusmalarına kanna mak gerekir. Patron uşak

larını iyi tanımalı, onların aramızda girmelerini karşı uyanık olmalıyız.

Bizler mücadeleyi bırakmadık. 14 arkadaşın isten atılmasıyla işçiler arasında belli yıllık gınlık olduysa da bunun üzerine gidersek yedik ve mücadeleye bir o kadar daha fazla katıldık. 14 arkadaşın atılmasından sonra patron daha fazla baskı yapmaya başladı. Oluur olmaz her şeye ihtiar ediyor, işçilere Küfür geliyor, izin zamanları geldiği halde işçilere ne izin, ne de izin parası veriyor, yarılan sözleşmeyi kendi lehine çevirmeye çalışıyor. Zaten fabrikada sağlık şartları da tamamen bozuk; yemek ler bozuk, 1963 yılının etlerini bize veriyorlardı. Kadınların çalış-tıkları yerler depo, so-yunma odaları buz gibi, herkes hasta oluyor, do-

Yalar zehirlemeye yolarıyor. Günde 1,2 arkadaşımız zehirleniyor. Bu harlaşma gözlerde gömeye yol açıyor, saçları döküyor. Erzak deposunda havalandırma tertibatı yok. Fabrika 267 işçi olmasına rağmen bir doktor bile yok. Halbuki kanuni olarak 50 kişiyi aşan bir yerde doktor bulunması şart. Baskılar ve zor şartlar altında yaşıyoruz. Sendikada işçilere sahip çıkıyor, haf tada bir iki gün patron-la toplantı yapıp çıkıp gidiyordu. Bu baskıları belli oranda ortadan kaldırmak için temsilci değiştirmeyi düşündük. Fakat Türk-İş'in ve Teksif'in tüzüğüne okuduğumuzda, temsilcinin sendika tarafından seçildiğini gördük. Sendika istediği an temsilciyi değiştirir. Toplu iş sözleşmesini temsilci değil ancak sendika imzalar. Bu durumda Teksife göre temsilcinin hiç bir fonksiyonu yok. Temsilciler işçileri kandırmak için seçilmiş kukla oluyorlar. Bu sefer bu işkolun da DISK'le bağlı Teksif'e gittik. Onlar da bizle ilgilemediler. Çünkü baylar koltuk kavgasına düşünmüşler. Böylece bunların da işçi düşmanı yüzlerini iyice gördük. Birliğimizi her gün daha da kuvvetlendirmeye başladık ve şunu iyice kavradık ki, bugün Türkiye'de sendikaların büyük çoğunluğunu sendika ağ-ları ele geçirilmişler, kendi ceplerini doldurmadır araç olarak kullanıyorlar. İşçiler sendika ağalarını yıkarak bu sendikaları gerçekten sınıf

Sosyal-faşistlerin çığıllıkları ve gerçekler

Maden-İş sendikasına bağlı işçiler tarafından 1,5 yıldan bu yana sürdürülen ve son 8 ayda 11.000 işçiyi kapsayan, MESS grevi, geçen hafta başında sona erdi. Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri faşist patron sendikası MESS ile 40.000 işçiyi kapsayan bir toplu sözleşme imzalayarak greve son verdiler.

İlk bakışta, bir grevin toplu sözleşme imzalanmasıyla sonuçlandırılması normal görünmektedir. Oysa gerçek çok farklıdır. Bu toplu sözleşmeyle, sosyal-faşist Maden-İş yöneticileri 40.000 işçinin menfaatlerini ayağlar altına almış, işçileri tam anlamıyla faşist MESS'e sarmışlardır. Sosyal-faşistler işçi sınıfını satış sözleşmesini zafer kazanmış kumandalar edasıyla açıklamışlardır. Onlar, suçlarını bastırabilmek için zafer çığıllıkları atıyorlar; işçilerin kafalarını bulandırarak suçlarını örtbas etmeye çalışıyorlar.

Bakalım, sosyal-faşistlerin zafer olarak tanıttıkları sözleşme, neler getiriyor, neler götürüyor.

MESS grevinin başlamasındaki amaçlı maddelerinin en önemlilerinden birisi, "Grup sözleşmesi" maddesiydi. MESS yöneticileri, MESS'e bağlı işçilerinden Maden-İş'in yetki aldıklarının sözleşmeleri nin Maden-İş yöneticileri ile toplu halde görüşerek toplu halde imzalamasını istiyorlardı. Böylece tek tek patronlar değil, onların örgütü MESS sendikasının karşısına çıkacağından patronların pazarlık gücü artıyor ve daha uzlaşmaz davranabiliyorlardı. Buna ilaveten, grup sözleşmelerine sadece Maden-İş ve MESS yöneticileri katılıyor, işçi temsilcileri görüşmelerde bulunuyorlardı. Böylece patronlar ve sendika ağaları işçi sınıfı aleyhine daha kolay dolap çeviriyorlar görüşmelerde işçilerin ağırlığını hissetmiyorlardı. Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri, daha baştan itibaren özellikle ikinci nedenle grup sözleşmesi yapmak için can atıyorlardı. Ancak işçi sınıfının tepkilerinden korktuklarından grup toplu sözleşmelerine karşı çıkmış göründüler. Halkın Birliği 15. sayısında "Maden-İş'in Kabul Yöneldiği Grup Toplu Sözleşmelerine Karşı Çıkalm" yazısıyla bu durumu çok açıkça açıkladı, sosyal-faşist sendika ağalarının gerçek niyetini ortaya koydu.

Sosyal-faşist sendika ağaları, şimdi hiç utanmadan, grup sözleşmesinin sakınca-sı olmadığını anlaşıldığını, bunun toplu sözleşme düzeninde ileri bir adım olduğunu söylüyorlar. Aslında gerçek ortadadır. Sosyal-faşistler grup toplu sözleşmesini kabul ederek işçi sınıfını MESS'e sarmışlardır. Sosyal-faşist sendika ağalarının gerçek niyetini ortaya koydu.

Grevin başlamasındaki amaçlı maddelerinden bir diğeri, DGM direnişiyle iş-ten atılan işçilerin yeniden işe alınmamasıydı. Maden-İş'in sosyal-faşist ağaları, atılan işçilerin işe alınmayacağı kabul edilerek işçilerin MESS patronlarına bu konuda da sattılar. Aslında çoğunluğu işçi sınıfının en iyi unsurlarından oluşan bu işçilerin işe alınmaması kendileri de istemiyorlardı. 6 Şubat'ta işbaşı yapıldıktan sonra patronlar bu konuda direnen işçileri, sosyal-faşistler polise ihbar ettiler patrona anlaşarak direniş yapan işçilerin önderlerini işten attirdiler.

Anlaşmazlık konularının önemlilerinden, birisi de kıdem tazminatlarının MESS tara-

findan 30 günle sınırlandırmak istenmesiydi. Yarıplan toplu sözleşmede, bu konuda da MESS'in menfaati korundu ve kıdem tazminatları 30 günle sınırlandı. Sosyal-faşist Sendika ağaları işçileri bir defa daha sattılar.

Bir diğer anlaşmazlık konusu, MESS'in ileri sürdüğü yeni sosyal haklar tanınmamasıydı. Maden-İş yöneticileri MESS patronlarının bu konudaki isteklerini de kabul ettiler.

İkramiyelerin ve yıllık ücretli izin sürelerinin dondurulması da MESS'in öne sürdüğü bir anlaşmazlık noktasıydı. Sosyal-faşistler ikramiyelerde ve izin sürelerinde, gültüğü şartlar sağlayarak bunların dondurulmasını kabul ettiler. Sonra da bu gültüğü artışıları (izinlerin 1-3 gün artışı gibi) büyük bir zafermişcesine gültüyle ilan ettiler.

Maden-İş'in sosyal-faşist ağaları grevde geçen günlere ait ücretlerin işçilere patronlar tarafından ödenmesini de onaylayarak, işçileri bir kez daha sattılar. İşçiler biriken borçlarını ödeyecek gelirden dahi yoksun bırakıldı.

Sosyal-faşistler, korkunç hızla yükselen fiyatlardaki artışları dahi karşılamaya yetmeyen ücret artışlarını, zaten fiilen uygulanan 4/7,5 saatlik iş haftasını büyük bir kazanç elde etmiş gibi reklam ediyorlar. Ama sosyal-faşistlerin yaygaraları işçi sınıfının gözünü boyanıyor. İşçi sınıfı sosyal-faşist ihanetin bilincine varmamıştır ve hoşnutsuzluğunu, öfkesini ortaya koymaktadır. İşçi sınıfının dört bir yandan yükselen sesi, sendika ağalarını paniğe uğratmıştır. İşte bu yüzden, onlar, işçilere, özellikle devrimci işçilere saldırılarını artırıyorlar. Patronla anlaşıp işçileri kapı dışarı etmeye girişiyorlar.

İşçiler, kardeşler, Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sosyal faşist sendika ağalarının yüzü bir kere daha bütün iğrençliğiyle eğilge çıktı. Şunu bilmiyoruz ki, sırtımızdan geçen Rusyanın ve patronun bu uşaklarını, sendikalarımızdan kovup sendikalarımızın yönetimini kendi ellerimize almadan patrona karşı menfaatlerimizi gerçekten savunamayız. Yaptığımız bütün fedakarlıklar, bu ağakların ihanetiyle dolevayısıyla sonuçsuz kalır, heba olur. Son MESS grevi ve yapılan toplu sözleşme bunun açık örneğidir. Öyleyse "İşçiler sendika yönetimine" sözünü hayata geçirelim, sendika ağalarını kovarak yönetimi, kendi güçlü ellerimize alalım.

Şunu da bilmiyoruz ki, komprador patronlara ve ağalara hizmet eden bu düzen güdüklü, yurdumuz emperyalistler ve sosyal-emperyalistler tarafından soyulup, halkımız tüm bunlar tarafından sömürülüp, baskı altında, tutuldukları, yoksulluktan geri kalmışlıktan kurtulmamız imkansızdır. İşte bu yüzden sendikalarımıza sahip çıkma mücadelesini, komprador patronların ve ağaların düzenine verecek, emperyalistleri ve sosyal-emperyalistleri kovacak milli demokratik halk iktidarını kurma yolundaki devrimci mücadelemizle birleştirmeliyiz. Bu hedefe varmak için de bugün faşist diktatörlüğü yıkmaya sosyal faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi saflarında yer alarak, kararlılıkla ileri atmalıyız. Biricik kurtuluş yolumuz budur. Aydınlık yarınlara ancak bu şekilde varabiliriz.

Arkaadaşlar bu faşist sendikaların ve patronun esas gayesi muhalefeti emek için bir temizleme hareketine geçektir. Bir de mücadelesinin kendi boyalarını astığı... için denetimleri altına almaya çalıştı. Yüz bulamayanca tavır teğıştirerek "Arkaadaş sana güvenim var", "Sözünün erisin, "seni temsilci yapacağım" v.s. gibi lafları etti. Sonra fabrikaya gelecek "şunu yapacağım, bunu yapacağım" gibi palavra sıktı.

Burhan Şahin ve yandaşları

teşhir

edildi

Ankara

22 Ocak Pazartesi günü, DİSK'e bağlı Basın-İş'in Ankara şube kongresi yapıldı. Kongreye üyelerin yarısı kadar (200 civarında) işçi katıldı. Revizyonist sendikacıların kongreyi birkaç gün önce den haber vermeleri işçilerin çoğunluğunun kongreye katılmasını engelledi. Bilindiği gibi Basın-İş'in başında Hikmet Kıvılcımlı'nın eski müritlerinden sosyal-faşist Burhan Şahin bulunmaktadı. Burhan Şahin ve yandaşları geçmişten beri Basın-İş'i kendi dergahları haline getirmişlerdir ve en ufak bir devrimci sesi sosyal-faşist niçelikteki geçitli uygulamaları bastırma- tadrılar. Bunun bir örneği de bu kongrede yandı.

Basın-İş Ankara Şube Başkanı, sosyal-faşist işçi dümanı Zekeriya'dır. Zekeriya ile Burhan Şahin ve taraftarları kongreden önce birbirlerine en adi saldırılarına yaptıkları, kongre günü geldiğinde pişkinlikle aralarındaki gelişkinin çözüldüğünü kongrede ortaktalar. Çünkü bunlar, işçi sınıfına ve devrimci lere karşı mücadelede ortaktırlar, aralarındaki gelişki ise sendika ağallığı ve kolçuk kavgasıdır.

Kongrede konuşan Türk Tarih Kurumu Matbaası'n

ADANA

Yüzü açığa çıkan işçi düşmanı M.Özerkan istifa etmek zorunda kaldı

1500 işçinin çalıştığı Adana Teksa fabrikası Mensa ile birlikte Teksif Yesiloba şubesine bağlıdır. Bir süre öncesine kadar sendika başkanı olan Mehmet Özerkan başkanlıktan düşürüldü. M.Özerkan'ın başkanlığı sırasındaki marifetlerini Teksa'dan bir grup işçi yazdıkları mektupla dergimize açıkladılar. İşçiler H.Sesi oportünistlerinin yüzünde daha iyi tanıdıklarını belirtiyorlar.

Başlangıçta reformcu maskesiyle ortaya çıkan M. Özerkan fabrikadaki yurtsever devrimci oportünist ve sosyal faşistlerce des- teklenerek daha önceki faşist sendika ağası Abdullah Esen'in yerine başkanlığa getirilmiştir. Teksa ve Mensa işçilerinin çoğu bugün olduğu gibi o zaman da DİSK'i ilerici bir konfederasyon olarak biliyor ve bu konfederasyona katılmak istiyordu. M. Özerkan önceleri DİSK yanlısı işçilere başkanlığı kazandırdığı takdirde DİSK'e geçeceğine dair vaatlerde bulunuyordu.

İşçilerin en acil talepleri yerine getireceğini söyleyerek bol keseden atıyor du. Böylece bir taraftan devrimcilere ve oportünistlere yaramaya çalışırken, diğer taraftan sosyal-faşistlerin ve DİSK yanlısı bilinçsiz işçilerin desteğini kaybetmeye ye çalışıyordu.

dan iki işçi arkadaş esas olarak yakın zamanda yaşadıkları grevde revizyonist sendika ağalarının yaptıklarına sergilerilmemesini, kongreye sunulan raporda grevden bahsedilmediğini ve 1 Mayıs olaylarının karşıdevrimci tarzda konulduğunu vurguladılar.

EM-AŞ Matbaası'ndan konuşan işçi arkadaş ise, genel olarak DİSK'te öznel olarak da Basın-İş'teki sosyal-faşist sendikacıları karşıdevrimci ideolojileriyle birlikte eleştirdi. Ankara şubesindeki sendika ağalarının Adana Türk Matbaası'ndan toplu halde işten atılmada olduğu gibi, EM-AŞ'ta da işten atılan 8 işçinin haklarını savunmadığını, hatta bu işçilerin tazminatlarının hala alınmadığını, sosyal-faşist Zekeriya ve yandaşlarının bu konuda birşey yapmadıklarını anlattı. Bunların işçi sınıfının mücadelesiyle, bir ilgisinin olmadığını, hakim sınıfların bir kesimini temsil ettiklerini, kurtuluşununun devrimle olacağını ve "işçiler sendika yönetime" şiarını hayata geçirmemiz gerektiğini belirtti.

Bu konuşmalar üzerine sosyal-faşistler gemi a- zıya aldılar. Zekeriya ve Burhan Şahin hainleri devrimci harekete devrimci işçilere ve sosyalist ükkelere ağır dolusu küfürler savurdular. Artık çoğu işçinin yutmadığı "Maocu" edebiyatı yaptılar. Daha önceki kongrede Ajans-Türk'teki "Maocu" sendikadan nasıl atılırsa, bundan sonra da kendilerine karşı gelenleri sendikadan atacaklarını, tam bir işveren gibi davranacaklarını açıkladılar. Burhan Şahin ve birkeş revizyonist divan kuruluunda olmalarından yararlanarak, kim olduğu dahi bilinmeyen kişilerin imzalarıyla De.sa.15'de

Polis ve sosyal-faşistler Demirdöküm işçilerine saldırdı. 19 işçi atıldı İŞTEN ATILMALARA KARŞI DİRENELİM

Türk Demir Döküm fabrikasından DGM'den işinden 2 ay kadar sonra sosyal-faşist temsilcilerin ihbarları sonucu 5 devrimci işçi işten atıldı. Bunlar ağza salıy salıy sosyal faşist Mehmet Ertürk'un kurbanlarıydı. İşçilerin tepkileri sonucu sendika atılan bu işçilere 45 günde 1000'er TL maaş bağlandı.

T. Demir Döküm'de sözleşme taslağı hazırlayan 2400 işçi ilk madde olarak atılan arkadaşlarının işe alınmasını koydular. Ve sonra patron lokavt uygulamasına geçti. Bilindiği gibi MESS grevlerini Maden-İş'in sosyal-faşist sendika ağaları sattılar. DGM'den dolay atılan 2000 kişi sokakta kaldığı gibi MESS'in prensipleri bütünüyle kabul edildi.

Üç yıllığı kadar varan grup toplu sözleşmeleri yapıldığı ve ücretler ve sosyal hakları çok düşük tuttuğu. Üstelik öğrenildiğine göre sendika bir girişim madde olarak ta sendikadan istediği işçileri işverenin atmasını koydurmuştu.

6 Şubat Pazartesi günü T. Demir Döküm işçileri aldıkları karar üzerine: atılan 5 arkadaşlarının hep birlikte fabrikaya soktular. Bu duruma Rus uçakları engel olmaya çalıştılar.

Bunun üzerine; "bu işçileri patron değil siz atınız" "eger durum böyle değilse gelin patron çıkıp soralım" dediler. Bun temsilciler kabul etmediler. Açıkça işçilerin atanın patron değil kendileri olduğunu kabul ettiler.

Bu satılık sosyal faşistlere karşı büyük bir kin duyan yığıt Demirdöküm işçileri bu kez bunların elbacağı olan Yaşar Soykal, Fahrettin, Seyfi Çeçenli, vs. yi getirerek temsilsizliğe hapsettirtiler. İşçilerin hesap sormak için getirmeğe çalıştıkları kiralık katil azgın sosyal faşist Yılmaz Kırılak belindeki 14 tük silah işçilerin üzerine çevirdi, mermiyi namlaya sürerek nişan aldığı sırada, kitle elindeki silahı yağınunun bir birine yönüne selameti müdürün kagmakta buldu. Bu durum üzerine DGM'de Rus uçakları kaçtılar.

Demirdöküm işçileri adeta bir halk kahvesi kurarak bu satılık sosyal-faşistlerden atılan arkadaşlarının ve şimdiki kadar yaptıkları tüm namussuzlukların hesabını sordular; sabah 7 den öğlen 14'e kadar ağı susuz hapsettiler. Sonra bahçeye yağınunun yüzlerce işçi bu işçi düşmanı hainleri bahçeye çıkardı. İkiyüz metrelik bahçede gift sıra halinde dizilen işçiler bunların suratlarına tükürerek tekme, tokat kapıya attılar. Ve şöyle dediler "Eğer atılan arkadaş işe alınmazsa bizde sizin beşinizi işe almayaacağız"

İşçilerin özellikle büyük kin olan

Yaşar Soykal'i işçiler adeta linç edeceklerdi. Bu durum Maden-İş'in sosyal faşist sendika ağalarını çirkinliğine çevirdi. Ve hem Mehmet Ertürk patronla işbirliği ederek karakola, İstanbul emiyetine koğarak fabrikayı ertesi gün sabah 6 da polise ve İGD'lilere sardırdı.

Bu duruma hazırlıksız olan devrimci işçileri sabah polis yardımıyla sosyal-faşistler işeri koymadılar. Ve tam 19 kişiyi işten attırdılar. Bu duruma karşı çıkanları karakola götürüp dövdürdüler. Bu kez 2. gün akşama kadar İGD'li sosyal faşistler polis desteğinde gözlerine kestirdikleri işçileri dışarı attılar. Atılanlar arasında 6 ay kadar önce büyük bir oy desteğiyle seçilen lokal yönetim kurulu ve başkanı Hüseyin Gülmez'de var.

Demirdökümdeki bu durum sosyal faşistlerin saldırgan süratlerini ortaya koymuştur. Bu işçi düşmanı sosyal faşistler bir taraftan MESS anlaşmasını "Türkiye İşçi Sınıfının tarihinde eşli görülmemiş kazanımlar" diye namussuzca yalanla reklamını yaparken bir taraftanda sınıf bilinçli proletaryanın en küçük bir kıpırtısına azgınca saldırmaktadırlar. Bu onların ne kadar azıllı emperyalist uşağı olduğunu gösteriyor.

Arkadaşlarımızın işe alınmasını istedikleri için işten atılan işçiler mutlaka işe alınmalıdır. DİSK yeni genel Bşk. Abdül lah Baştuğuk seçilmeden önce ve sonra fikrinden dolayı tasfiyelerle karşı olduğunu belirtirken samimi ise Maden-İş görememiş bu gözü dönmüşlerin işçi düşmanı tavrına seyirci kalmamalıdır. Seyirci kaldığı takdirde kendi niçeliği hakkında işçi sınıfını daha iyi haberdar etmekten başka bir şey yapamaz.

T. Demirdökümdeki işçi kardeşi: Bu duruma sessiz kalmayalım. Atılan tüm arkadaşlarımızın geri alınması için mücadele edelim. Sendikaya baskı yapalım. İşi yavaşlatalım. Direniş yapalım.

Bugün arkadaşlarımızın başına gelen yarı rında bizim başımıza gelecektir. Fabrikamızdan ve sendikamızdan bu satılık sosyal faşistleri temizlemesek bu sendika bize hizmet edemez.

Alibeyköylü İşçileri; Demirdökümdeki işten atılmalara karşı çıkalım. Onların direnişini destekleyelim. Bakın 15-16 Haziran halkla işçilerin dayanışması ile başladı. O günleri örnek alalım.

Demirdöküm işçisi er veya geç sosyal-faşistlerin saltanatına son verecektir.

KAHROLSUN SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI! YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, MÜCADELESİ ZAFERLİ!

İliyordu. Sahtekarlığı iyice açığa çıkan bu satılmış artık işçilerin yanına bile yaklaşamıyordu. İşçiler defalarca, yüzüne tükürürcesine kendisini yanlarından kovdular. Ama o, yolculuklarını sürdürmeye devam etti. Bundan bir süre önce yapılan 40 de beyanının masrafları için gönderilen 40 bin lira, yine bu satılmışın cebine girdi. Kendisini destekleyerek sendika başkanlığına getiren, silah partlatma yüzünden işeri düştüğünde kendisini 2-3 ay besleyen Teksa ve Mensa işçileri M.Özerkan tarafından işte böyle mükafatlandırılıyordu (!)

M.Özerkan'ın gerçek yüzünü gören işçiler DİSK'e geome eğilimi giderek artıyordu. Bu arada sosyal-faşistlerin bu yondaki çalışmalarını da giderek yoğunluk kazanıyordu. Buna rağmen iki ay kadar önce yapılan irade beyanında Teksif çoğunluğu sağ layarak yetki aldı. Bunda sendika yönetimi kurulundaki kişilerin iyihiyetli olmaları ve devrimcilerin çalışmalarının peşya olması da daha çok işçilerin maddi kayba uğramasından dolayıydı. Çünkü Teksif'in yetkiyi aldığı takdirde işçiler, süresi daha önce dolan toplu sözleşme farklarını alamayacaklardı.

Sendika yetkiyi aldıktan sonra, sendikaya ikinci başkan olarak seçilen yurtseverlerin ve devrimcilerin çalışmasıyla M.Özerkan iyice teşhir oldu. Ve işçilerin tepkisi karşısında istifa etmek zorunda kaldı. Teksa işçileri emelleri belirtiyorlar:

"Bütün bunlardan sonra bizler, H.Sesi Oportünistlerinin gerçek yüzünü daha görüldük. Onlar sosyal-faşistlere karşı kul-

«Bütünlüklü» Yoksa yamalı

meliyiz. Bu anlayıştan yoksun olanlar mark-sizmin zerresinden habersizdirler. Lenin'in bu gerçeği dile getiren sözlerini hatırlatalım:

"Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak son dereceye varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük 'yarığı', ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve katagorileri arasında en küçük çıkarış gelişmelerinden ve aynı zamanda geçici bir müttefik olma da, sallantılı olsa da, koşullarla bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenlidir olmasa da, sayıca güçlü bir müttefik kendi tarafına kazanamak için en küçük olanakları, en büyük özen ve uyanıklıkla, en ustaca ve en akıllıca yararlanılmadığı takdirde yenilgiye uğratılabılır. Bu gerçeği kim anlamadysa ne mark-sizmin, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlayamamıştır." (Sol Komit. am, Bir'göçüklük Haste-1ği, s.72)

Şimdi bu gerçeğin ışığında Halkın Kurtuluşu yazarlarınının baş çelişki, baş düşman tahlillerine bir göz atalım.

Halkın Kurtuluşu yazarlarınının "bütünlükli çizgilerinde" "gök 'yekpare" olduğundan olacak" baş çelişki ve baş düşmanla ilgili hiçbir somut tahvil rastlanmamıştır. Ancak ülkemiz emperyalist ılgal altında olduğundan "iç gericilikle" halk arasında çelişki baş çelişkidir anlamında derin tahvil lere rastlanabilmektedir. Kasacası Halkın Kurtuluşu yazarları için baş düşman, baş çelişki tespit etmek, fazla bir sorun değildir. Ülke ılgal altındaysa milli çelişki baş çelişki olur, değilse, yerli gericilik bu düz mantık şaheseri anlayış, devrim yolunu da düz göten küçük burjuva bakış açısının ürünüdür. Bunlar temel çelişki lerin gelişim aşamasında ve aşamaların gertlerine göre biçimlendiğini. bu bunlardan birinin ön plana geçerek süreci belirlediğini kavrayamazlar. Temel çelişikleri, varılan her aşamada tahvil etme, bunların aldığı şekli test etmek zahmetine katlanamazlar, "sol" çığırkanlıktan medet umar, marksizmi zerrece anlamadıkları halde berbat bir bölütlenme ve ukalalık betageına batırlar. Bazan da marksist-leninistlerden öğrendiklerini kendileri keşfetmiş gibi yine onlara satmaya kalkarlar.

Bizim baş çelişki konusunda söylediklerimiz bellidir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıyla halk arasındaki çelişki lerin şiddetlendiğini, bu çelişkinin faşizm ve sosyal-faşizm ile halk kitleleri arasındaki çelişki biçimini alıp özellikle keşkinleşip ön plana geçtiğini; yani baş çelişki olduğunu söylüyoruz. Merkezi görev tespiti de buradan çıkar. Bugün merkezi görev faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesidir. Başka bir ifadeyle faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi önlemek, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesidir. Halk demokrasisi mücadelesi bugünkü şartlarda faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeledir somutlaşmak tadır.

Halkın Kurtuluşu yazarları, temel çelişki lerin her gelişim aşamasına göre şekilleneceğini kavramıyorlar. Sadece bunların bir aşamada birinin, bir bağkasında diğ erinin hiçbir değişikliğe uğramadan ön plana geçip baş çelişki olacağını düşünüyorlar. Oysa nasıl ki emperyalizmle olan milli çelişki, her gelişim aşamasına uygun olarak şekilleniyorsa, devrimin demokratik yönünde ifade eden gelişimde benzer bir durum arzeder. Böyle olmasaydı demokratik devrim görevlerinin ön plana olduğu çeşitli ara aşamalarda, buna uygun özel programlar ortaya koymak gibi bir sorun olmazdı. Halkın Kurtuluşu yazarlarınının da yoktur. Onlar özel programdan bahsetmelerine rağmen, anlayışlarına göre genel program temelinde yükselen ama ondan farklı özel program ortaya koymalarına gerek yoktur. Özel programla ilgili söyledikleri genel laflar pek igreti durmaktadır.

birbirine karıştırmak bir ve aynı göstermek mark-sizme tamamen aykırıdır.

Bugün ülkemizde iki temel çelişki vardır. Birincisi emperyalizm, sosyal-emperyalizmle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişki, ikincisi, komprador kapitalizm ve feodal kalıntılarla halk arasındaki çelişki. Bunların sınıfsal plandaki ifadesi ise emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazi ile halkımız arasındaki çelişki ve komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıyla halkımız arasındaki çelişkidir. Bu çelişki lerinin birincisinin çözüm yöneltimlili savaş, ikincisinin ise demokratik devrimdir. Bu iki temel çelişki devrimimizin milli ve demokratik yönlerinin somut ifadesidir ve bunları belirler. Çeşitli milliyetlerden halkımız emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların baskısı altındadır. Bu baskılardan komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların baskı biçimini emperyalist ve sosyal-emperyalist baskının ekonomik temelidir. Emperyalizm ve sosyal-emperyalizm ülkemizi komprador kapitalizm ve feodal kalıntılar varolduğu için baskı altında tutabilmektedir. Marksist-leninistler her zaman bu bakış açısına sahip olmuşlardır, Örneğin Mao Zedung şunları söylüyor:

"Ülkemizde yeni-demokratik devrimin görevi, emperyalizmin çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfın ... sömürü ve zulmünü yok etmek komprador feodal üretim ilişkilerini değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır. ... Yeni-demokratik devrim genel olarak kapitalizmi yukarı küçük burjuvaziye, ya da orta burjuvaziye yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve kelceci kapitalizmi, sadece toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapitalist sınıfı (büyük burjuvaziyi) yok etmeyi hedef alır." (Seğme Eserler, Cilt IV, s.184) (abç.)

Buradan da görüleceği gibi, Mao Zedung sosyal-ekonomik planda komprador üretim ilişkilerini, emperyalizmin içine sokmayı, bunun tasfiyesini demokratik devrim görevi olarak belirliyor. Ve demokratik devrim görevini sosyal-ekonomik planda komprador-feodal üretim ilişkilerini tasfiye etmek, sınıfsal planda ise bürokrat kapitalist sınıfın ve toprak ağası sınıfının yok edilmesi olarak belirliyor. Mao Zedung komprador kapitalizm ve feodalizm gibi sistemlerle, buna tekefüll eden sınıfları Halkın Kurtuluşu yazarları gibi birbirinden ayırmıyor, üstelik birbirine sıkıca bağlı olarak aynı düzeyde ele alıyor. Halkın Kurtuluşu yazarları için bu gerçekler pek önemli görünmemektedir. Kendi keyiflerince anti-marksist temel çelişki tespiti yaparak sözhümana "bütünlükli çizgi" oluşturmuyorlar.

Ülkemizdeki temel çelişki ler devrimin başlıca hedeflerini veya başlıca düşmanları ön ortaya koyarlar. Bunlar emperyalizm, sosyal-emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodal kalıntılardır. Marksist-leninistler, milli demokratik devrim sürecini belirleyen temel çelişki lerini, bu sürecin her aşamasında tahvil eder, o ara aşamaya özgü özel programını saptarlar. Bu özel program, o aşamamanın stratejisinin bir ürünüdür. Devrimci strateji, devrimin her aşamasında yıkılacak düşmanları doğru tespit etmeyi, dostu düşmanı iyi ayırtmayı, baş düşmanı azami tecrit etmek ve esas darbeyi indirmek için tüm güçleri ustaca kullanmayı ifade eder. Bu ise ancak iç ve uluslararası durumu ayrıntılı ve doğru tahvil etmeyi gerektirir. Milli demokratik halk devrimi süreci boyunca başlıca düşmanlar yukarıda belirttiğimiz kuvvetlerdir. Ancak bu sürecin her gelişim aşamasında dost ve düşman saflarında değişiklikler ortaya çıkar. Marksist-leninistler her gelişim aşamasında iç ve uluslararası durumun ayrıntılı tahvilini temelinde baş çelişki ve baş düşmanları doğru tespit etmek zorundadırlar. Tecrübelerin gösterdiği gibi devrimi zafere götürmek için, baş çelişki ve baş düşmanların doğru tespit etmek, esas darbeyi baş düşmana vurmak kesin bir zorunluluktur. Her zaman genel olarak düşmanları değil, önümüzdeki somut düşmanı baş hedef almalı, baş düşmanı ikincil düşmanlardan ayırmalı, baş düşmanı yerle bir etmek için tecrit etmeli, düşman saflarında ki çatlak ve çelişki lerden devrim hesabına faydalanmalı, esas vuruşu baş düşmana indirir.

Halkın Kurtuluşu bir süre önce "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" başlıklı bir dizi yazı yayınladı. Bunu Halkın Birliği'ni eleştiren iki broşür izledi. Biz burada söz konusu bu yazılarda ortaya konan baş çelişki, baş düşman anlayışları üzerinde duracağız.

Bunun son zamanlarda Halkın Kurtuluşu yazarlarının yaygarayla reklamını yapıkları "bütünlükli çizgilerin" nasıl bir öz ve nitelik taşıdığına anlaşılması bakımından önemli vardır.

Bir kere hemen belirteyim, "Ulusal Demokratik Halk Devrimi" ve diğer yazılarda ortaya konan görüşler bütünlükli değil, eklektiktir. Bu görüşlerde marksist-leninist hareketin doğru çizgisinin etkileri görüldüğü gibi, daha fazlasıyla ve esas olarak anti-marksist görüşlerin etkisi görülmektedir. Bu yazılarda ortaya konan anti-mark-sist tezlere, elbette Halkın Kurtuluşu yazarları da bir dizi örnek safsata eklemiştirlerdir. İşse böylece ortaya çıkan "bütünlükli çizgi" sadece, Halkın Kurtuluşu yazarlarının marksist-leninist hareketin doğru çizgisini kabul edeceklerine, yanlışlarda ayak diremelerinin, devrimci kadroların marksist-leninist hareketin doğru çizgisinde birleşmesini önlemek için barikat kurmalarının ve onların gözüne görünüşte yaldızlı laflarla küllemeye çalışmalarının bir ifadesidir.

Halkın Yolu ile ilkesiz blok kurma çeklindeki bundan önceki benzer girişim nasıl iflas ettiyse, "bütünlükli çizgi" balonları da kısa zamanda patlatılacaktır.

Halkın Kurtuluşu yazarları baş çelişki, baş düşman kavramları ve özel program üzerine bazı genel doğruları kabul ettiklerini belirtiyorlar, ancak iş somuta geldiğinde, kabul ettiklerini söyledikleri o bir kısım genel doğruların kendilerine hiçbir yol göstericiliği olmadığa, "bütünlükli çizgilerinde" bir sıs gibi durduğunu görülmüyor.

Ama bir önce Halkın Kurtuluşu yazarlarının ülkemizdeki temel çelişki ler üzerine ilgi gekici bir görüşleri üzerinde durulmuş; Şöyle yazıyorlar:

"Sosyo-ekonomik planda emperyalizm, (ve içteki uzantısı komprador-tekelci kapitalizm) ile halk (rekabetçi milli kapitalizmin gelişmesinden yararlı olan tüm toplumsal sınıf ve tabakalar) ve feodalizm, ya da feodal kalıntılar ile halk çeklinde ifade edilebilecek bu iki gelişme; siyasal planda emperyalizm le ülke ve emperyalizm işbirlikçisi yerli gericilik (büyük burjuvazi ve toprak ağaları) ile halk arasındaki çelişme biçiminde de ifade edilebilir." (Halkın Kurtuluşu, s.87)

Bu sözlerin hiçbir tutarlı yanı yoktur. Halkın Kurtuluşu yazarlarınının marksist-leninist çizgiden ayrı "bütünlükli çizgi" yaratmak için ne kadar keyfi zorlamalara giriştiklerini göstermektedir.

Halkın Kurtuluşu yazarları "sosyo-ekonomik planda" ayrı, "sınıfsal planda" ayrı, birbirleriyle alakasız "temel çelişki" tespiti yapıyorlar. Bunun onların ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ile ilgili anti-marksist görüşlerinden bağimsız olduğu düşünülemez. Sosyo-ekonomik planda emperyalizmle, komprador kapitalizmi bir ve aynı, daha iyi bir ifadeyle komprador kapitalizmi emperyalizmin "içinde" (!) ele alıyor, öte yandan komprador kapitalistlerin gayri-milli de olsa ülkemizde bir sınıf olduğunu söylüyorlar. Ve ardından komprador kapitalizmin sosyo-ekonomik bir kategori olmadığını ileri sürüyorlar. Halkın Kurtuluşu yazarları tutarlı olmak için sosyo-ekonomik planda emperyalizm ve komprador kapitalizmle halk arasındaki tespit etiketleri bir temel gelişkinin sınıfsal planda ifadesini, emperyalist burjuvazi ve komprador burjuvazi ile halk arasındaki çelişki de bulabileceğini ortaya koymalıydılar. Diğer taraftan sosyo-ekonomik planda feodalizm ile halk arasında tespit ettikleri diğer temel gelişki de, sınıfsal planda feodal toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişki değil de, tam bir mucize kabili "büyük burjuvazi" ve toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişki oluveriyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarınının bu büyük muamma ile ilgili açıklamaları mucizeleri anlatan din kitaplarındaki safatalardan farklı değil. Oysa marksizm-leninizm bize farklı nitelikteki çelişki lerin, ancak farklı yöntemlerle çözülebileceğini öğretiyor. Emperyalizmle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişkiyle, komprador kapitalizmle halkımız arasındaki çelişki farklı nitelikteki çelişktir. Birincisi milli devrimci bir savaşla çözülebileceği halde, ikincisi, demokratik devrimle devrimci iç savaş yöntemleriyle çözülebilir. Bu nedenle bu iki çelişkiyi

ü çizgi mi? alı bohça mı?

Halkın Kurtuluşu yazarları ayrıca baş düşmanın sadece baş gelişkinin düşman yönü olduğunu savunuyor ve "baş düşman bulunulan her ara aşamada, bu aşamanın objektif şartlarına göre biçimlendiği temel gelişkinlerin karşı-devrim yönünün ifadesidir" görüşü güdüzü eleştirerek bunun "Baş düşman baş gelişki tarafından belirlenen ve bu temelde yükselen stratejik hedeflerdir" görüşümüzle çeliştiğini iddia ediyorlar. Hayır, bu ikisi gelişmemektedir. Sadece aynı şeyin farklı iki ifade tarzıdır. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı Japon emperyalizmine karşı mücadele yıllarında Mao Zedung'un Japon emperyalizmiyle Çin milleti arasındaki gelişkiyi baş gelişki tesis ederken, baş düşmanlar olarak Japon emperyalizmini ve Çinli hainleri tespit ettiğini açıklamaktan acizdir. Aynı anlayış 1939'dan sonra Vietnam da Japon-Fransız faşistleriyle olan gelişkinin baş gelişki olduğu halde, baş düşmanların, Japon-Fransız faşistleri ve onların uşağı kuklalar olduğu gerçeğini açıklamaktan mahrumdur. Yine aynı şekilde bu anlayış, faşist iktidarla halk arasındaki gelişkinin baş gelişki olduğu 1935 yıllarında Bulgaristan'da baş düşmanların faşist Çar Boris hükümeti, faşist Tsankov hareketi, faşist İtalya ve Almanya oluşunu açıklama yeteneğine sahip değildir.

Halkın Kurtuluşu yazarları, 1935 yıllarında komünistlerin faşizme karşı mücadele taktiklerini incelemek zahmetine katılmadılar, belki bir yağın boğ laf etmek durumunda kalmazlardı. Dimitrof yoldaş bu yıllarda proleteryanın ortak hareketini sağlamak için bir şart olarak, tüm işçi örgütlerinin, esas varuşu burjuvazinin en gerici kesimlerinin yıkıcı yamruğu faşizm üzerinde yoğunlaşımak gerektiğini belirtiyor. Bu yıllarda hemen tüm Avrupa ülkelerinde, hatta dünyanın bir çok ülkesinde komünistler faşizme, faşizm tehlikesine karşı mücadelede esas önemi verdiler. Faşizmle olan gelişkiyi baş gelişki tespit ettiler. Bu yıllarda çeşitli ülkelerde "iş gerici"lik"e karşı mücadele faşizme karşı mücadelede, faşizm tehlikesine karşı mücadelede somutlaşıyordu. Oysa "iş gericilik" sadece faşizmden ibaret değildi. Bugün de öyledir.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı sorunu tamamen emperyalizmle bağları dışındada ele almakta, bizim gibi yarı sömürgelelerde demokratik devrim görevleri ön plana çıkarırsa, bu şartlarda herhangi bir emperyalist devlet veya devletlerin baş düşmanları içinde yer alacağını reddetmektedir. Örneğin Halkın Birliği'nin 11. sayısında yayınladığımız Filipinler Komünist Partisi'nin önderliğindeki Milli Demokratik Cephe programından anlaşılacağı gibi, Markos'un faşist diktatörlüğü ile halk arasındaki gelişki baş gelişki olurken, baş düşmanlar Markos'un faşist diktatörlüğü ve Amerikan emperyalizmidir. Halkın Kurtuluşu yazarları merkezi görevle, baş düşmanlar arasındaki ilişkiyi kavramaktan da acizler. Onlara göre merkezi görev, "baş düşmanlara darbe vurma görevidir." Oysa merkezi görev devrimin önüne dikilen o anki düşmanlara, yani baş düşmanlara karşı mücadelede kavranacak hal-kayr, baş düşmanlara karşı mücadelenin hangi temelde yürütüleceğini ortaya koyar. Bu aynı zamanda temel gelişmelerin çözümü için o anda kavranacak halkkadır.

Aslında Halkın Kurtuluşu yazarlarının tüm çabaları iki süper devletin çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının da baş düşmanı olduğunu reddetmektedir. Onlar bu noktada yurt dışındaki hizipçilerle aynı saflara düşmektedirler. Zaten Halkın Kurtuluşu yazarları iki süper devletin halkımızın baş düşmanı olduğu konusunda hiçbir tespit yapmayarak, aksine baş düşman sadece yerli gericiliktir tespiti yaparak, bu gerçeği doğruluyorlar. İki süper devletin halkımızın baş düşmanı olduğu tespitini yapmayan Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganını kullanmaları ise ayrı bir tutarsızlıktır. Onların atabileceği tek slogan "Ne emperyalizm, ne sosyal-emperyalizm olabilir. Halkın Kurtuluşu yazarlarının UDDH ya-

zıları ve son broşürlerinde baş gelişki, baş düşman meselesiyle ilgili yazıtları boğ bir laf yığındır.

Çünkü "baş gelişki yerli gericilikle halk arasındaki gelişkidir" dedikten, "baş düşman iş gericilik; komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıdır" tespiti yaptktan ve iki süper devletin de baş düşman olduğunu reddettikten sonra, baş gelişki baş düşman tespit etmek tamamen göstermelik, göz boyama aracıdır başka birşey olabilir mi? Bu durumda savunulan tüm düşmanlara karşı toplan mücadele anlayışdır. "Sol" gevezeliği bazı marksist kavramları süs aracı olarak ortaya buraya serpiştirerek gizlemek mümkün değildir. Halkın Kurtuluşu yazarları bu baş gelişki, bu baş düşman demelerine rağmen, ne baş gelişki nede baş düşman tespit ediyorlar. Tespitlerinin onları vardırıldığı yer, baş düşmanlara vazeden değil, tüm düşmanlara karşı mücadele kazeden sol çocukluk-tur, devrimci zaafa uğratmaktadır.

Bir de Halkın Kurtuluşu yazarları bazen ne söylediklerini bilmez oluyorlar. Şunları okuyoruz UDDH Yazısında:

"Halk yığınlarının devrimci demokratik mücadelesinin en başta en gerici, en azgın vs. akımlara ve kliklere yöneleceği de doğrudur." (Halkın Kurtuluşu, s.87)

(abç.)
"Kuşkusuz bugün çeşitli emperyalist güçlere bağlı unsurlardan oluşan yerli gericiliğe karşı mücadele, en başta iki süper devlete bağlı unsurlara ve onların siyasi planda temsilcileri olan gerici faşist akımlara (sosyal-faşizm de bu akımlardan birisidir) yönelmek zorundadır." (Halkın Kurtuluşu, s.87) (abç.)

Neden en başta bunlara yönelmek zorundadır sorusuna Halkın Kurtuluşu yazarları bir cevap vermiyorlar. Mücadelenin en başta yöneleceği kuvvetler, esas darbenin indirileceği kuvvetlerdir. Yani baş düşmanlardır. Yoksa en başta bunlara karşı yönelmeye ne gerek var? Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlamak istemediği bugünkü şartlarda komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfına karşı mücadelenin, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede somutlaştığıdır. Ama bunu anlamayanlar devrimci mücadeleyi bir adım bile ilerletemezler. Olsa olsa revizyonistlerin kuynruğuna takarlar.

Fakat işin ilginç tarafı, bizim milli bağımsızlık çizgisini savunduğumuz suçlamasını ispatlamak için bin dereden su getirerek, hayli terleyen Halkın Kurtuluşu yazarları, yukarıki sözleriyle kendi kendilerini tekiyip ediyorlar. Onlar bundan başka şunları yazıyorlar:

"Bu mücadele (yerli gericiliğe karşı mücadele-H.B.) aynı zamanda, ülkemizdeki faşist diktatörlüğün genel olarak destek çileri olan bütün emperyalistler ve özel olarak baş destekçileri olan iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'ni hedef alan bir mücadeledir." (Halkın Kurtuluşu s.87)

Neden özel olarak iki süper devleti hedef alıyor sorusuna da Halkın Kurtuluşu yazarları bir cevap vermiyorlar. Özel olarak hedef alıyorsa iki süper devletin baş düşman olmaması için bir sebep var mı? Halkın Kurtuluşu yazarları "baş düşman iş gericiliktir" dedikten hemen sonra ise şunları söylüyorlar:

"Elbette böyle bir tespitten genel olarak emperyalizmin özel olarak iki süper devletin devrimimize daha az düşman oldukları ve bunların iş gericilikle birlikte devrimimizin başlıca düşmanları olmaktan çıktıkları gibi bir sonuç çıkartılamaz. Ancak burda somut olarak en başta yönelmesi gereken bir hedef sözkonusudur." (Halkın Kurtuluşu, s.87) (abç.)

Bu pasaj Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışını bir bütün olarak yansıtmaya bakımından önemlidir. Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre baş düşman "iş gericilik" oluyor, ama tüm emperyalistlerde daha az düşman olmuyorlar. Yani onlarda baş düşman oluyorlar. Bu durumda yukarıda belirttikimiz gibi Halkın Kurtuluşu yazarlarının baş düşman tespitleri somut şartların somut tahlili, yapma yeteneğinden yoksun "sol" çığırıklanlık yapanların, tüm düşmanları birden devrimci düşünen saf devrim hayaklarının imalini benziyor. "Genet olarak, özel olarak" lafları ise ne olduğu belirsiz tekerlemelerdir sadece. Elbette Halkın Kurtuluşu yazarlarının

"iş gericilik" dediği komprador kapitalistler, toprak ağaları ile emperyalistler, sosyal-emperyalistler devrimin başlıca düşmanları olmaktan çıkmazlar. Ancak her gelişim aşamasında bunlar tahlil yapma zahmetine girilmeden, baş düşman ilan edilemezler. Marksist-Leninistler her ara aşamada objektif şartları tahlil ederek baş gelişki ve baş düşmanı tespit ederler. Öte yandan baş düşmanlarla ikincil düşmanlar aynı derecede düşmanlar değildir. Adı üstünde, baş düşman en tehlikeli düşmandır, devrimin yönüne dikilen en büyük engeldir. Baş düşman dışındaki bir kuvvet, baş düşman kadar düşmansa, onu baş düşmanlar içinde saymamak için hiçbir sebep olamaz. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışı bütün düşmanları baş düşman alma anlayışdır. Onlar bu anti-marksist saf satatırını bizim doğru anlayışımıza karşı olarak ve birkaç genel doğruyu ardarda sıralayarak, keskin laflar sarfederek şirin göstermeye çalışıyor. Bir yandan milli bağımsızlık çizgisini savunduğumuz yolundaki ipesapa gelmez laf kalabalığına yönelmeler, diğer taraftan esas darbenin faşizme ve sosyal-faşizme vuruşması gerektiğini, mücadelenin en başta bunlara karşı yönelmesi gerektiğini söylemeleri ve yukarıki alıntıda görüldüğü gibi en başta yönelmesi gereken hedefin baş düşman olduğunu ortaya koymaları, katalarının ne denli kalırsık, çizgilerinin ne kadar "bütünlüklü" olduğunu gösteriyor. Böyle bir çizgi bütünlüklü değil, yamalı bohça olur.

Halkın Kurtuluşu yazarları bizim faşizm, sosyal-faşizm ve iki süper devletli baş düşman tespit etmemiz, milli gelişkiyi baş gelişki almaktan kaçınmadığını öne sürüyorlar. Yukarıda birkaç örnek vermiştik. Bir tanesini daha hatırlatalım. Endonezya Komünist Partisi'nin özeleştirisi gözden geçirilirse EKP'nin Suharto faşist rejimini baş gelişki alırken, baş düşman olarak ABD emperyalizmini ve Suharto faşist tejjimini tespit ettiği görülür. Elbette EKP, ABD emperyalizmine karşı mücadelede Suharto faşist rejimine karşı mücadele temelinde yürütmeyi öngörüyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının anlayışına göre EKP Suharto'nun Amerikanca faşist rejimini ve ABD emperyalizmini baş düşman almakta, milli gelişki ön plandaymış gibi tespitler yapmaktadır. Oysa bu ancak, somut şartların somut tahlilini yapmaya hiçbir gerek görmeyen, dar doktrinerce, salt teoride peşinde koşan küçük-burjuva bakış açısı olabilir. Gerçek şudur ki, o tarihlerde (özellikle) yapıldığı tarihlerde) Endonezya'da "iş gericiliğe" karşı mücadele Suharto'nun faşist rejimine karşı mücadelede somutlaşmaktadır. Tıpkı bugün ülkemizde faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelede somutlaşması gibi.

Halkın Kurtuluşu yazarları aciz bir zorlamayla bizle Aydınlık oportünistlerini yan yana koymaya çalışıyorlar. Bu, Aydınlık oportünizmi karşısında tutunamalarının, oportünist akıma karşı mücadele yürütememelerinin gizlemek amacı taşıyan, kimsenin dik kate alınyacağı boğ bir çabadır. Oportünizm karşı mücadele, "sol" gevezelikle yürütülemez. Böyle birşey sadece oportünizmi güçlendirir.

Halkın Kurtuluşu yazarları "Faşizm Ölmü, Halka Hüriyet" sloganında ifadesini bulan revizyonizmle uzlaşma çizgisini açıklamak için son broşürlerinde hayli çabalar sarf ediyorlar. Fakat bu onların revizyonizmle uzlaşma çizgisini sistemli şekilde, yolda ilerlediklerini gösteriyor sadece. Bu slogan, faşizmle halk arasındaki gelişkiyi baş gelişki alan anlayışın ürünüdür. Böyle bir tespit in ne kadar keskin lafla örtülürse örtülsün, Türkiye'nin bugünkü şartlarında götüreceği yer revizyonizmin saflarıdır. Bu sloganın "Kahrolsun Faşizm" sloganından hiçbir farkı yoktur. Pratikte de apaçık görüleceği gibi, bu sloganla revizyonistlerle yan yana durmak tamamen mümkündür. Halkın Kurtuluşu yazarları "biz faşizm derken sosyal-faşizmi de bunun içinde görüyoruz" diyorlar. Böylelikle marksist-leninist hareketin etkisiyle kabul etmek zorunda kaldıkları sosyal-faşizm olgusunu ne kadar yüzyesnel kavradıklarını ortaya sermiş oluyorlar. Bu durumda tutarlı olmak istiyorlarsa sosyal-faşizmle ilgili herhangi bir slogan kullanamazlar, örneğin "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" sloganını atamazlar gerekir. Öyle ya nasılsa sosyal-faşizm faşizmin içinde(!). Böyle bir sıyasat sosyal-faşizm tehlikesini kitlelerin gözünden gizleyen, sosyal-faşistlerin ekmeğine yağ süren, ancak onların alkışlayacağı bir sıyasat olabilir. Emperyalizm, sosyal-emperyalizmi de içeriyor diyerek (ikisinin de em-

TİKP; karşı- devrimci burjuva kulübü

Ocak ayının sonunda, Türkiye İşçi-Köylü Partisi adlı yeni bir partinin kurulduğu açıklandı. Partinin kurucularının adlarını görenler programını ve kuruluşuyla ilgili açıklamaları okuyanlar, tescilli oportünistlerin yeni bir girişimiyle karşı karşıya olduklarını hemen anladılar.

Daha önce faaliyetlerini Aydınlık Halkın Sesi dergileri etrafında sürdüren bu oportünist grup, artık bir legal parti kurmanın zamanı geldiğine karar vererek TİKP'yi kurdu. TİKP'nin ilan edilen programına "3 Dünya Teorisi" yol gösteriyor. Bu program komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla sınıf işbirliğini emperyalizme ve sosyal emperyalizme usaklığı öngörmektedir. Nitekim programda "öz zelliklere daha tehlikeli Rus sosyal emperyalizmine karşı" "birleşik cephe" kurmaya çağırılmaktadır. Oportünistler ifade edilmektedir. Oportünistler "3 Dünya" temel güç" aldıklarını yeni dünyadaki kompradorlarla, toprak ağalarıyla elele kol kola yürüdüklarini de aynı yerde açıklıyorlar. "İkinci dünya" adını verdikleri emperyalistler "İttifakı" öngören oportünistler, emperyalistlerle dünya haklarını aleyhine birleşeceklerini açıkça belirtiyorlar.

Oportünistler, bütün bunları dan sonra utamadan, toprak devriminden bağımsızlıktan dem vuruyorlar. Kompradorlarla, ağalarla, emperyalistlerle, sosyal emperyalistlerle birleşenler, programlarında bunlara ancak datmak için yer verebilirler. TİKP oportünistlerinin yaptığı da budur. Bütün meseleleri Türkiye devletin istikrarı güvenliği ve bölünmezliği mevcut düzenin devamı olan oportünistler devrim gevezelikleriyle milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı üzerine sözleriyle kimseyi aldatamazlar. Kürt milleti üzerindeki zulme dahi Türkiye'nin güvenliği sarılıdır için karşı olanların dilinde milletlerin kaderlerini tayin hakkı, devrim, sosyalizm gibi sözler utamazca bir yalan haline gelmektedir. Avrupa'da emperyalist-

lerin işbirlikçilerine karşı hem dostluk hem mücadele politikası izleyeceklerini yani esas olarak dost olduklarını söyleyen, gerçekte ise sadece kuruculuk yapmaları, kompradorlarla ağalara duydukları yakınlığı hemen ortaya koymuşlardır.

Kasarılanms oportünistlerin, başını çektiği TİKP karşı- devrimci bir burjuva kulübü olarak doğmuştur. Oportünist şefler, parti başkanını sekreteri vb. gibi ünvanlarla, bol reklamlarla hasretini çektikleri seylere, hakim sınıfların gözündeki haklı itibara geç de olsa kavuşmanın sevinci içindedirler.

Ama, halkımız yıllardır tanıdığı Kasarılanms oportünistlere metelik vermemektedir ve vermeyecektir. TİKP'de efen-dilleri kompradorlar ağalar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle birlikte kabaaran devrim seli önünde tutunmaya -cek, halkımızın mücadelesinde boşgölup gidecektir. Onları bu akıbetten efendileri dahi kurtaramaz.

OPORTÜNİST "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"

Bu nasıl önderlik, bu nasıl devrim Oportünist "Üç Dünya Teorisi" Leninizmi inkar etmek istiyor Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Kurduğunu üsleri oveya değa Komprador burjuva su zalim ağa itici güç diyor bunlar bu çağda Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Uzlaşmaz gelişkiyi uzlaştırıyor Ezenle ezilene birleştiriyor Söзде şüphelerle savuşturuyor Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Halkı faşistlerin arkasına takar Sınıf işbirliği bu yolda gider Marksist teoriyi gözardı eder Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

Başta Avrupa'ya hep savunuyor Amerika'nansa dışı düşmüştür diyor Sadece Rusya'ya güveniyor Oportünist "Üç Dünya Teorisi"

AŞIK VİCDANİ

GENÇLİKTE

CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

ELBİSTAN

Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Elbistan'da da faşistler okullarda ve şehir merkezinde devrimcilere ve halkı saldırmıyorlar. Bu saldırıların son örneklerinden biri 25 Ocak günü lise'de 3 devrimcinin dövlümesidir. Bu saldırıların körukleyenler faşist müdür Mustafa Kök ve faşist müdür muavini Rifak Kozanoğlu'dur.

Devrimciler olaya seyirci, kalmadılar ve faşistlere hak etdikleri cevabı verdiler. Kağan faşistleri kovulayan devrimcilerin karşısına başında faşist kaymakamın bulunduğu polisler çıktılar. Devrimcilere sopyyla saldıran kaymakam, devrimcilerin karşı saldırıya geçmesini ve polisi saldırtmayı planladı. Ancak bu provakasyonu boşa çıkarmadı. Aynı kaymakam çocukların can güvenliğini sağlamak isteyen velileri polis vasıtasıyla dışarı attı.

Kaçan faşistler ortaokul öğrencilerinin yolunu kestiler. Bunu duyan devrimciler öğrencilerin

"Üç Dünya Teorisi" her geçen gün daha fazla iflas ediyor

İSTANBUL

15 Ocak 1977 pazar günü, 1 Mayıs Gecekondu Mahallesi'nde "Oportünist 3 Dünya Teorisi"ni Reddedelim" toplantısı yapıldı. Toplantıya, 40-50 kişi katıldı.

Halkın Birliğinden konuşmacı arkadaş, toplantıya başlamadan önce katılanları 1976'da katledilen Sami Ovalıoğlu arkadaş ve tüm devrim yolunda düşenlerin için 1 dakikalık saygı duruşuna geçirdi.

Saygı duruşundan sonra HB' den konuşmacı arkadaş; "Oportünist "3 dünya teorisi" ne tavrı almanın ve orta yolculuğu benimsemeye çalışmanın, karşı devrimin ve Aydınlık oportünizminin değerine su taşıdığı"ni açıkladı.

HB'den konuşmacı arkadaş, basit bir dille "3 dünya teorisi"ni savunmanın siyasi hareketleri hangi noktalara getireceğini koydu. Bugün, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletin, polis, jandarmanın "devrimci" olamayacağını bunu 1 Mayıs Gecekondu halkının bizzat kendisi pratiğiyle öğrendiğini belirtti. Buna karşılık, oportünist "3 dünya teorisi"nin en iyi savunucusu Aydınlık oportünizminin ise, 1 Mayıs direnişinin sonu, bu direnişte halka önderlik eden devrimcileri nasıl karalamaya çalıştığını, gecekonda halkının çok iyi bildiğini belirtti.

Arkadaş, gelişimiz, devlet, devrim gibi konularda M-L'in temel ilkelerini açıkladı ve "3 dünya teorisi"nin M-L'e tamamen zıt bir teori olduğunu gösterdi.

Toplantının olumsuz yanı, HK'dan ve HY'dan arkadaşların, konuyu dağıtmaları ve toplantının amacına hizmet etmeyen aydın gevezeliğine dönmüşmeleridir oldu. Bu durum toplantının önemini kavranamamasını etkiledi.

DİYARBAKIR

25.1.1978 günü Ergani Lise Der' de Halkın Yolu taraftarları'nın hazırladığı "Üç dünya teorisi"ni seminerine Halkın Birliği taraftarları katıldılar.

İlk önce Halkın Yolu'ndan bir konuşmacı "Üç dünya teorisi" meslesinde yapılan demagojiye değindi ve kitleyi uyandı. Bu teorinin Mao Zedung yoldaşın öğretileriylen taban tabana zıt olduğunu ortaya koydu. AEP'ye oportünistlerin yönelttiği "iki çizgi arasındaki mücadele reddediyor" "Emperyalist" lerarası gelişmeleri reddediyor" vs. gibi suçlamalara cevap verdi. AEP'nin bu konularda marksist-leninist bir siyaset izlediğini belirtti.

Arkasından emperyalizm ve proleter devrimleri çağında dünya devrim stratejisini ustalara dayanarak açıkladı. Bu konuda "Üç dünya" teorisinin karşı- devrimci özünü teşhir edip onun yeni demokratik devrimi reddeden, statükocu bir teori olduğunu ortaya koydu.

Halkın Yolu'ndan sonra söz alan Halkın Birliğinden arkadaş, oportünistlerin "Lenin'de dünyayı üç bölmüş" şeklindeki tahrifatlarını açıkladı. Lenin Stalin ve Mao Zedung yoldaşlara dayanarak dünyadaki iki sistem; emperyalist sistem ve sosyal yalıt sistemi ortaya koyarak bu oportünist teorinin çağını zın değiştirdiğini iddia ettiğini açıkladı. Sonra bu teorinin milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını redd eden, sosyal söven bir teori olduğunu belirtti.

Daha sonra arkadaş "ulus lanarası yeni iktisadi düzenin" kapitalist olmayan yoldan kalınma teorisiyle öz olarak aynı olduğunu, reformlarla emperyalist sistemden kopulabileceğini yalını yaydığını belirtti.

Bu seminer her geçen gün ipliği dahada çok pazara çıkan oportünizme bir darbe vurdu.

İSTANBUL

Geçtiğimiz ay Gültepe Meslek Lisesi'nden bir öğrencinin vurulması üzerine, ertesi gün lise silahlı faşistlerle doldu. Faşist-polis işbirliğiyle öğren ciler silahlı faşistlerce zorla narak okul iki gün boykotta so kıldı. Faşistler silahlarını ar-

"Ayrıca, karşı- devrimci CHP hükümetine umut bağlayıp çocuklarına sahip çıkmayan velileri; çocuklarınıza sizden ve devrim cilerden başka sahip çıkacak kim se yoktur. CHP halkın değil komprador patronların ve toprak ağalarının partisidir. CHP hükümetiyle faşist diktatörlük yapılmadı. Faşist polis ve jandarmaya yine halk düşmanlarını kol layıp, halka saldıracaktır. Çocuklarımızın can güvenliğini sağlamak için mücadeleye atılalım. Faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal faşist gelişmeyi önlemek, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi safiarında birleşelim."

gıkça gösterdikleri halde polis müdahale etmemiş, aksine faşistleri desteklemiştir. Kandırılmış, genç öğrenciler bu eylemlerde faşistlere alet olmuşlardır. Bundan sonra, faşistler Lise'de baskılarını arttırmışlardır. Kendilerine idare ve faşist öğretmenler de yardımcı olmaktadır. Okulda ve dışarıda faşistler devrimcilere saldırması ve tehdit etmişlerdir. Bazı devrimci öğrenciler okullardan uzaklaştırılmışlardır.

Ancak, bütün bunlar öğrenci gençliğin faşistlere olan nefretini yoğunlaştırmış, öfkelerini kabartmıştır. Gültepe Meslek Lisesi'nden Yurtsever Gençlik, faşist saldırılara karşı birliğle mücadele etmeye kararlı olduğunu, faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal faşist gelişmeyi önlemek, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi safiarında halk gençliğini birleştirme azminde olduğunu belirtmektedir.

MUSTAFA SUPHI, ALI HAYDAR, MERAL, ATILLA YOLDAŞLAR

TÜM YURTTA ANILDI

İskenderun

Ali Haydar Yıldız yoldaş ve devrim şehitleri 24 Ocak 1978 günü İskenderun'da anıldı. Bu amaçla Cumhuriyet Lisesi'nde bir anma eylemi düzenlendi. H.B'den bir arkadaş Ali Haydar yoldaşın hayatını ve mücadelesini anlattı. İGD'li sosyal-faşistler eylemi sabote etmek istediler fakat hak ettikleri cevabı aldılar. Olay üzerine toplantı kısa tutularak derslere girildi.

Aynı günün akşamı 200'den fazla devrimcinin katıldığı bir anma toplantısı düzenlendi. H.B adına konuşan arkadaş devrimcilerin sadece anmayla yetinemeyeceklerini, şehitlerimizin mücadelesinin olumlu yollarını benimseyip, hatalarından dersler çıkarılmaları gerektiğini belirtti. Ali Haydar yoldaşı erdemlerini, örnek niteliklerini anlattı. Ali Haydar yoldaşın içinde yer aldığı TKP(M-L) Hareketi'nin olumlu ve doğru yanlarını vurgulayarak, yaptığı hataları da kısaca anlattı.

Konuşmacı arkadaş, bugün halkın üç silahlı olan parti, cephe ve ordu üzerinde durarak, bugün partinin kurulmasının kavranması gereken halka olduğunu belirtti. İşçi sınıfının proleter devrimi siyasete kazandırılmasının önemi ve sendikal mücadeleye eğilmemiz gerektiğini belirtti. Arkadaş gençlerin kazanılıp örgütlenmesiyle, kadınların seferber edilip örgütlenmesi üzerinde durdu.

Daha sonra HK ve HY'dan arkadaşlar konuşular.

H.B'den arkadaş tekrar söz alarak H.Y'nin Şefik Hüsnü'nün oportünizmine sarılması, uluslararası yeni oportünist akım safalarında yer alma hazırlığıyla bağını ortaya koydu. Devrimcileri oportünizmi karşılamakla reddemeye çağırıldı.

Marslar söylenip devrim andı okunarak ten sonra toplantı sona erdi.

Tarsus

28.1.1978 günü Tarsus'taki H.B ve H.K taraftarları M.Suphi ve devrim şehitlerini anma toplantısı düzenlediler. Toplantıda saygı duruşundan sonra önce H.K adına, daha sonra ise H.B adına bir devrimci konuştu. H.K adına konuşan arkadaş daha Şefik Hüsnü'yü eleştirirdi. Bu konuda yanlışlığa düştü. Ş.Hüsnü'nün tali olan olumlu yanlarını belirtmedi.

H.B adına söz alan arkadaş, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının mücadelesi ve savundukları siyasi çizgi üzerinde durdu. Atilla Özkan, Ali Haydar Yıldız ve Meral Yakar yoldaşların kararlı mücadelesini dile getirdi.

Bundan sonra H.B taraftarı bir arkadaş M.Suphi üzerine konuştu. Şefik Hüsnü'nün oportünizmini eleştirirken H.K'nun ten yanlı yaklaşımını da belirtti.

Erzincan

Ocak ayının 22 sinde Erzincan'da bir konuşma yapıldı. Meral YAKAR ve Atilla ÖZKAN'ın anma gecesi yapıldı. Geceye katılmaları için bütün devrimci kişi ve gruplara çağrı yapıldı. Devrimci Yol taraftarları geceye gerekçe göstermeden katılmadılar.

İSTANBUL:

Sefaköy Lisesinde Ocak ayında İstanbul'un diğer liselerindeki faşist baskı ve saldırıların protesto mahiyetinde okul çıkışında Liseli Gençlik bir yürüyüşü düzenledi. Protesto yürüyüşünde "Gençliğe Can Güvenliği, Öğrenim Özgürlüğü" "Faşist Müdürlük İstifa" "Kahrolsun Faşist Eğitim", "Yaşasın Demokratik İdare-Kavgamız", "Okullarda Faşist İdare-polis işbirliğine son!" sloganları atıldı. Ancaz Faşist müddür, polis çağırılarak engellemek istedi ve polis kız-erkek demeden öğrencilere saldırdı. İki arkadaşımızı gözaltına alarak işkence uyguladılar. Öğrenci gençliğin öğrenim

GAZİANTEP

Düztepe Lisesinden H.B taraftarları 24 Ocak 1973 günü faşist dikkatörlüğün eli kanlı ellerini tarafından katledilen Ali Haydar Yıldız ve 16 Ocak 1978'de komprador Patron-Ağa devleti'nin kiralık katilleri faşist polisler tarafından öldürülen Nihat Kaymakçı yoldaş için anma toplantısı düzenlediler. Anma toplantısından önce H.B den bir arkadaş, dünya proletaryasının büyük önderi Lenin ve tüm devrim şehitleri için tüm işleri arkadaşları saygı şuna davet etti. Yine konuşmacı arkadaş genel olarak ülkemizdeki ve son günlerde daha da artan faşist-polis, öklükleri, kontr-gerilla işbirliğine değinerek işlenen cinayetleri anlattı. Daha sonra Ali Haydar ve Nihat yoldaşın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodal toplumun ağalarına karşı kararlı mücadelesine değindi.

H.Kurtuluşundan bir konuşmacı arkadaşın konuşmalarında Ali Haydar yoldaşın emperyalizme sosyal-emperyalizme komprador burjuvazi ve toplumun ağalarına karşı verdiği kararlı mücadelesi ne hiç yer vermemesi ve adının anmaması son derece dikkat çekiciydi. Orta yolcu ve kürt milliyetçisi akımlar ise her zamanki tavırlarını sürdürerek yoldaşlarımızı za saygısızlık ettikleri gibi yoldaşlarımızın adlarını ağızlarına almaktan bile acizdiler.

Toplantı devrimcilerin Ali Haydar ve Nihat yoldaşlarımızın kararlı mücadelesinden dersler çıkararak; Birlik, Mücadele, Zafer şiarıyla Faşist dikkatörlüğü yıkmaya, sosyal-faşist gelişmeyi önleme, demokratik, halk iktidarını kurma yolunda yürütülen mücadele'nin zaferine *Marçel* sağlanıyordu.

İZMİR

İZMİR BUCA BÖLGE CEZAEVİN'de tutuklu bulunan TKR/ML-TİKKO TMLGB "sanık"ları ve diğer gruplardan arkadaşlar, 22 Ocak 1973 te ölen MERAL YAKAR yoldaşı 24 Ocak 1973 te İBRAHİM KAYPAKAYA yoldaş ile bir köm'de (Vartnik te) kalmakta iken faşist işkenceci Fehmi Altınbilek komutasındaki bir manga tarafından öldürülen ALI HAYDAR YILDIZ yoldaşı ve 18 Ocak 1976 günü Zeytinburunda bir "operasyon" sırasında MUHSİN BODUR ve METE ALTAN adlı faşist işkenceci köpekler tarafından öldürülen ATILLA ÖZKAN yoldaşı hep beraber anıldılar. Saygı duruşunda bulunduktan sonra marslar söylendiler, yoldaşların mücadelesini dile getirdiler.

ANKARA:

Mamak Lisesi H.B. Birliği taraftarları 24 Ocak 1978 günü Ali Haydar Yıldız yoldaşı yigit ve andılar. Önce bir arkadaş Ali Haydar yoldaşın mücadelesini dile getirdi. O'nun mücadelemizde yaşayacağını, mücadelesini örnek alacağımızı belirtti.

Daha sonra Ali Haydar Yıldız yoldaş ve devrim mücadelesi uğrunda şehit olan diğer devrimciler adına saygı duruşuna geçildi.

And içiren arkadaş, emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele çağrısı yaptı. Kitlerde büyük bir coşkuyla buna katıldılar ve and içti.

Daha sonra Ali Haydar yoldaşın mücadelesini yansıtan sloganlar atıldı. Ve düzenli bir şekilde dağıldı.

TUNCELİ

24 Ocak günü Ali Haydar Yıldız yoldaş Pertek'in Asağı Gülbahçe, yukarı Gülbahçe, Şökrük ve Dorukay köylerinde ayrı ayrı yapılan toplantılarla anıldı.

Toplantılara özellikle yoksul köylüler katıldılar. Saygı duruşundan sonra konuşan arkadaşlar Ali Haydar Yıldız yoldaşın örnek mücadelesini anlattılar.

Yarınlarımızın mücadelesini savundu. Yoldaşlarımızın mensup oldukları TKP(M-L) hareketinin hatalı olan yanlarını da eleştirerek ortaya koydu.

Ayrıca geceye katılan diğer siyasi gruplara da söz hakkı verildi.

Özgürlüğü, Can güvenliği temesindeki mücadelesini arkadan hancılamak isteyen Halkın Sesi oportünistleri ise "Bunlar maceracıdır, kitleyi kandırmak istiyorlar vs." gibi propa gandalarla gençliğin militan mücadelesini engellemek istemekteler.

Şüphesiz ki onların bu anlayışları karşı-devrimci "3 dünya teorisi"nden kaynaklanmaktadır. Bu devrim kaçkınları, "Gençliğin faşist kesimini olamaz, gençlik bütündür" "şebekesi olan herkes okula girmelidir" gibi demagogilerle halk gençliğinin can düşmanlarını dost göstermeye çalışmaktadırlar. Faşist katilleri bilinclendireceklerini ve onlarla ittifak yapabileceklerini söylüyorlar. Buna karşı

TOKAT

Tokat'ın Kunduz Köylüleri Emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme sosyal-faşizme karşı MDHD mücadelesinde katledilen halkımızın yigit evlatlarından Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar, Atilla Özkan yoldaşları anma toplantısı düzenlediler.

Toplantıda yoldaşların doğru yolda yürüttükleri kararlı mücadelesini anlattılar. Gerçek kurultusun onların yürüttüğü sancıla mücadele yolundan yürüterek olacağı bir kere daha vurgulanı. Ülkemiz devriminin çeşitli, sorunları ele alınarak tartışıldı.

Kunduz köylüleri MDHD yoldaşlarımızın mücadelesini yüzyüze yigit evladları katledilen işkenceci katillerden hesap sorulması gerektiğini ve şehit yoldaşlarımızın anlamlarının rehber mücadelemizin mücadelemize önder olacağını belirttiyorlar.

KAYSERİ

Halkımızın yigit evlatları Ali Haydar Yıldız, Atilla Özkan ve Meral Yakar yoldaşlar 24 Ocak günü düzenlenen bir toplantıyla Kayseri'de de anıldılar.

Saygı duruşundan sonra kısaca 1971 dönemi, TKP(M-L) hareketinin doğuşu ve niteliği üzerinde duruldu. Konuşmacılar şehit yoldaşlarımızın hayatı ve mücadelesini anlattıktan sonra toplantı, devrim andının içilmesiyle son buldu.

Kayseri'den Halkın Birliği taraftarları şehitlerimize hal-kan dahe geniş kesimlerine mal etmek için gaba sarfememiz gerektiğini, hata ve zaaflarımızı aldederek şehitlerimizle layık olabileceğimizi belirttiklerimiz.

Geceye devrimci marsların ve tüküklerin söylenmesiyle devam etti, Pir Ahmet Yoldaş'ın katilini protesto etmek için imza toplandı. Devrimci bir hava için de geçen geceler, devrim andı içilmesinden sonra erdi.

Geceye katılan diğer siyasi grupların ve tüküklerin söylenmesiyle devam etti, Pir Ahmet Yoldaş'ın katilini protesto etmek için imza toplandı. Devrimci bir hava için de geçen geceler, devrim andı içilmesinden sonra erdi.

Öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü, Can güvenliğindeki mücadelesini arkadan hancılamak isteyen Halkın Sesi oportünistleri ise "Bunlar maceracıdır, kitleyi kandırmak istiyorlar vs." gibi propa gandalarla gençliğin militan mücadelesini engellemek istemekteler.

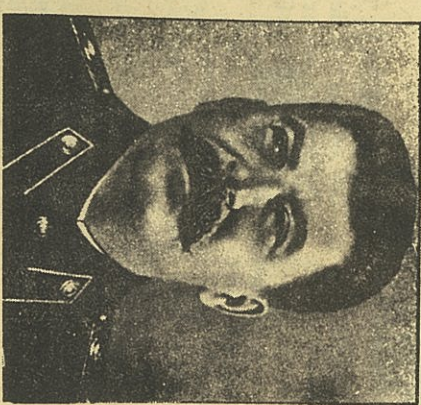
Şüphesiz ki onların bu anlayışları karşı-devrimci "3 dünya teorisi"nden kaynaklanmaktadır. Bu devrim kaçkınları, "Gençliğin faşist kesimini olamaz, gençlik bütündür" "şebekesi olan herkes okula girmelidir" gibi demagogilerle halk gençliğinin can düşmanlarını dost göstermeye çalışmaktadırlar. Faşist katilleri bilinclendireceklerini ve onlarla ittifak yapabileceklerini söylüyorlar. Buna karşı



TEORİ PRATİK İÇİNDİR

ÖZELEŞTİRİ SLOGANININ BAYAĞILAŞTIRILMASINA KARŞI

J. V. Stalin



Özeleştirici sloganı gelip geçen ve çabuk ölüp giden bir şey olarak görülmemelidir. Özeleştirici, Parti kadrolarının ve genel olarak işçi sınıfının devrimci gelişme ruhuna eğitilmesinin bir özel metodu, bir Bolşevik metodudur. Daha Marks proletaryaya devriminin güçlendirilmesinin metodlarından biri olarak özeleştiriden bahsetmiştir. Özeleştirinin Partimizle ilgisi, özeleştirinin bağlanması, Bolşevizmin ülkemizde kurulu şuna, işçi hareketi içinde özel devrimci akımın kurulmasının ilk günleri kadar eskkiye dayanır.

Bilindiği gibi, Lenin daha Bolşeviklerin bağımsız siyasi parti teşkil etmedikle-ri, tam tersine Menşeviklerle beraber Sosyal Demokrat Partisi'nin içinde etkili oldukları 1904 ilkbaharında, bildiği gibi Lenin daha o zaman, Partiyi "özeleştirici ve kendi eksikliklerini gekinmeden açıklama" sı çağırısında bulundu. "Bir Adım İleri, İki Adım Geri" adlı broşüründe daha o zaman Lenin aşağıdakileri yazdı:

"Onlar" (Marksistlerin muhalifleri -ri-J. Stalin) "sarırtarak gülecekler ve bizim anlaşmazlıklarımıza sevineceklerdir. Onlar, broşürümdede Partimizin eksiklik ve yetersizliklerine değindiğim tek tek kısımları, amaçları için bütünün içindeki bağından koparmaya tabii ki şaşa sarfedeceklerdir. Rus sosyal demokratları, bu işne batırışlarıyla kendisinin yanılmadığına müsedetmeyecek, bunlara aldırılmadığına müsedetketinin gelişmesiyle mutlaka ve kaçınılmaz olarak üstesinden gelinecek, özeleştirici ve kendi eksikliklerini gekinmeden açıklama (1) gelişmesini sürdürüncedekadar şiddetli mücedaleleri yeterince başarıyla sonuçlandırdı. Fakat muhalif baylar, kendi "partilleri"ndeki gerçek durumun bir tablosunu bize çizsinler, parti'nin II. Kongresini'nin Protokolü bile onlarınkine yetişemez." (2)

Yoldaşlar özeleştiriyi geçici bir görünümlü, her zaman bütün modalarda gibi kısa zamanda eskilyip göplüğe atılma- gereken bir moda olarak düşüncemle kesinlikle yanılmaktadırlar. Özeleştirici gerçekte Bolşevizmin cephaneliğinde yokluğu düşünülmemeyen ve sürekli etkili olan, Bolşevizmin bütün dogmasıyla, devrimci ruhuyla ayrılmaz bağları olan bir silahtır.

Bazan, özeleştirinin iktidarı almamış ve "kaybedecek bir şeyi" olmayan bir parti için iyi bir şey olduğu, bununla beraber iktidarı almış, düşman kuvvetleriyle sarılmış ve zaafılarının açıklanması düşman tarafından yararlanılabilecek olan bir parti için tehlikeli ve zararlı olduğu düşünülme-ktedir. Bu yanlıştır. Bu kesin olarak yanlıştır! Tam tersine, Bolşevizm iktidarda olduğu için, insamızın başarıları Bolşevikleri kendini beğenmiş yapabileceği için, Bolşevikler zaafılarını görmeyen geçebilecekleri ve bu yüzden düşmanlarının işini kolaylaştı- rabilecekleri için, işte bundan dolayı, bil- hassa şimdi, bilhassa iktidarı aldıktan sonra özeleştiriyi ihtiyaç duyulmaktadır.

Özeleştirinin hedefi hatalarımızın ve zaafılarımızın ortaya çıkarması ve ortadan kaldırılmasıdır. Özeleştirici proletaryaya dik- tatörlüğü şartlarında işçi sınıfının düş- manlarına karşı Bolşevizmin mücedalesini sadece kolaylaştıran bir şey olduğu açık değildir. Lenin 1920 Nisan ve Mayısında "Sol Radikalizm" Komünizminin Bir Çocukluk Hastalığı" yazısında, Bolşevizmin iktidarı aldıktan sonraki durumun özelliklerini dik- kate alarak, şunları yazıyordu:

"Bir siyasi partinin hatalarına kar- şı tutunma, o partinin ciddiyetinin ve sınıfına ve emekçi kitlelerine karşı göstermediğini en önemli ve en emin ölçüsüdür. Bir hatayı açıkça kabul et- mek, (3) onun sebebinin açığı çıkarmak ona sebep olan ortamı tahvil etmek, ha- tarın düzeltilmesi yolunu dikkatle araş- tırmak, ciddi bir partinin özelliğidir, onun görevlerini yerine getirip getirme diğinin ifadesidir, sınıfının ve son- ra da kitlelerin eğitimi ve yetiştiril-

mesinin ifadesidir." (4)

Lenin 1922 Martında XI. Parti Kongre- sinde şunları söylediği zaman bin kere haklıydı:

"Proletaryaya, devrimde şunun veya bu nun mükemmel bir şekilde başarıldığını ama şunun veya bunun başarısız olduğunu itiraf etmekten korkmaz. Bütün şindiye kadar yok olup giden partiler, kendini beğenmiş olduklarından ve güçlerinin ne reye dayandığını görmediklerinden, ken- di hatalarını söylemekten korktukların- dan (5) yok olup gittiler. Fakat biz yok olup gitmeyeceğiz, çünkü biz zaaf- larımızı söylemekten korkmuyoruz ve za- aflarımızı gidermeyi öğreneceğiz" (6)

Bundan yanlız bir sonuç çıkar: Özeleş- tiri olmadan, Parti'nin, sınıfın, kitlele- rin doğru eğitimi olmaz; Parti'nin, snı- fun, kitlelerin eğitimi olmadan, Bolşevizm Olamaz.

Nişin, özeleştirici sloganının doğrudan doğruya şimdi, doğrudan doğruya bu tari- hi anda, doğrudan doğruya 1928 yılında özel güncel önemi vardır?

Çünkü, hem iş, hem de dış hatlarda sı- nıf ilişkilerinin (gelişkilerinin-ç) keşin legmesi şimdi bir veya iki yıl öncekinden çok daha fazla gün ışığına çıkmıştır.

Çünkü, bizim zaafılarımıza ve hatalarımı- zı ülkemizin işçi sınıfına karşı kullanan Sovyet iktidarının sınıf düşmanlarının karı- şıklık çıkarma çabaları, şimdi bir veya iki yıl öncekinden çok daha fazla ortaya çıktı. Çünkü, Şahiti-Davasası'nın ve köydeki kapti- talist unsurların "tahıl temini manevera- ları" ve planlamadaki bizim hatalarımızla birlikte bize etki yapmadan geçip gidemez ve geçip gitmemelidir.

Eğer biz, devrimi sağlamlaştırmak ve düşmanlarımızı tachiattı karşı koymak is- tiyorsak, Şahiti-Davasası'nda ve tahıl tedar- riktindeki zorluklarda açığı çıkarılmış olan hatalarımızdan ve zaafılarımızdan kendimizi, mümkün olduğu kadar hızlı kurtarmalıyız.

Eğer biz, işçi sınıfının düşmanlarının sevineceği, her çeşit "şakınlıklar" ve "tesadüfler" tarafından gafil avlamak is- temiyorsak, daha açığı çıkarılmaması, bunun- la beraber, şüphesiz var olan zaafılarımızla ve hatalarımızla mümkün olduğu kadar çabuk ortaya çıkaralım.

Burada tereddüt etmek, düşmanımızın iş- ini kolaylaştırmak, zaafılarımızı ve hatala- rımızı derinleştirmek demektir. Özeleştirici- yi yaygınlaştırmadan, özeleştiriyi güçlen- dirmeden, sayısı milyonları bulan işçi sını- fı ve köylü kitlelerini zaafılarımızın ve ha- talarımızın açıklanması ve giderilmesine se- ferber etmeden, bütün bunları başarmanın im- kanı yoktur.

Bu yüzden, MK'nın ve (MK(K)'nin Nisan top- lantısı Şahiti mesalesindeki açıklamasıyla tamamen haklıydı:

"Evvelden görülebilen bütün tedbir- lerin başarılı bir uygulanmasının garan- ti edilmesinde temel şart XV. Parti Kongresi'nin özeleştirici hakkındaki slo- ganının etkili bir şekilde eyleme geçi- rilmesidir." (7)" (8)

Özeleştiriyi yaygınlaştırmak için bütün bir dizi Parti'nin önüne dikilen engeller ağılmalıdır. Kitlelerin kültürel gelişimi, proletaryanın öncünün kültürel güçlerindeki eksiklikleri, tembelliğimiz, "komünist kendini beğenmişlik"imiz vs. bunlara dahilidir. En kötü engellerden bir tanesi, belki de sonuğ olarak en kötü en- gel aygıtımızdaki bürokratismidir. Burada bahsedilen, Parti, devlet, sendika, koopera- tif örgütlerinde ve her çeşit diğer örgüt- lerde bükrat unsurların bulunduğudur. Bura- da bahsedilen, zaafılarımızdan ve hatalarımız- dan yaşıyan, kitlelerin eleştirisinden, kit- lelerin kontrolünden atışten korktuğu kadar korktan, bizim özeleştiriyi yaygınlaştırmamızı engelleyen bizim zaafılarımızdan, hatala- rımızdan kurtulmamızı engelleyen bürokratizm unsurlardır. Örgütlerimizdeki bürokratism basit bir büro küfü (tozu-ç) ve kartesiyecili- lik olarak görülmemelidir. Bürokratism ör-

gütlerimiz üzerindeki burjuva etkilerin tezahürüdür. Lenin şunu dediği zaman hak- lıydı:

".... Bürokratieme karşı mücedale mut- laka zorunlu bir mücedale olduğunu ve onun küçük burjuva unsurlara karşı müca- dele görevi kadar karışık olduğunu an- lamak zorundayız. Bürokratism devlet dü- zenimizde o kadar derin bir yara haline geldiki, Parti programımızda bundan bah- sedilmektedir ve bu yüzden, çünkü onun küçük burjuva unsurla ve onun parçalan- mışlığıyla ilgisi bulunmaktadır." (9)" (10)

Eğer biz, özeleştiriyi gerçekten yaymak istiyorsak ve kendimizi insamızın hastalık- larından kurtarmak istiyorsak, örgütlerimiz- deki bürokratieme karşı çok büyük kararlı- lıkla mücedale yürütülmelidir.

Biz çok büyük bir kararlılıkla, bürokratieme karşı panzehir olarak, sayıları mil- yonları bulan işçi ve köylü kitlelerini ta- bandan eleştirmeleri, tabandan kontrol etme- leri için seferber etmeliyiz.

Lenin şunu dediği zaman haklıydı:

"Eğer biz bürokratieme karşı mücade- le yürütmek istiyorsak, tabandaki kitle- leri kazanmak zorundayız"...."çünkü" is- çi ve köylüleri kazanmadan, bürokrati- zizm başka yolla ortadan kaldırılabilir mi? (11)" (12)

Sayıları milyonları bulan kitleleri de "kazanmak" için, işçi sınıfının bütün kitle örgütlerinde ve bilhassa Parti içinde bile proleter demokrasinin yaygınlaştırılması, gereklidir. Bu şart olmadan, özeleştirici si- firdir, bir hiçtir, boş laftır.

Bizim her türlü özeleştiriyi ihtiyacı- mız yok. Biz, işçi sınıfının kültürel sevi- yesini yükselten, zafere inancını güçlen- diren, güçlerini artıran, onlara ülkenin efendisi olmadı yardım eden bir özeleştirici- ye ihtiyacımız var.

Bazıları, eğer özeleştirici bir kere mev- cutsa, hiç bir gelişme disiplinine ihti- yağ olmadığını, işi terk edebileceklerini dü- şünüyorlar. Bu özeleştirici olmaz, tam tersi ne bu işçi sınıfıyla alay etmektedir. Çalışma disipliniyi bozmak için değil, tam tersine onu güçlendirmek için, böylece çalışma di- siplininin bilinçli olması için, böylece on- ların küçük burjuva baştan savmacılığına kar- şı koymaları için özeleştiriyi ihtiyacı var.

Diğerleri, eğer özeleştirici bir kere mev- cutsa, hiç bir önderliğe ihtiyaç olmadığını, direksiyonun bırakılabileceğini, ve her "şeyin tabii giidiği" bırakılabileceğini düşü- nüyorlar. Bu özeleştirici olmaz, tam ter- sine bu rezalettir. Öncülüğü zayıflatmak in- çin değil, tam tersine onu güçlendirmek in- çin, böylece önderlik kağıt üstündeki ve zayıf otoriteli önderlikten, hayat dolu ve gerçek otoriteli önderlik olması için öz- eleştiriyeye ihtiyaç var.

Bununla beraber, başka tarzda da "öz- eleştirici" var, Parti ruhunu tahririp eden, Sovyet iktidarını gözden düşüren, insamızı zayıflatın, iktisatçı kadrosunu dağıtan, işçi sınıfını silahsızlandıran, gevezelik- ten yozlaşmaya götüren bir "özeleştirici" de- var. Dün, troçkist muhalefet bizi tamamiyle böyle bir "özeleştirici"ye çağırdı. Parti'nin bu "özeleştirici"yle hiç bir ilişkisi olmadı- gını söylemek lüzumsuzdur. Parti'nin bütün gücüyle, bütün araçlarla böyle bir "özeleş- tiri"ye karşı mücedale edeceğine söylemek lüzumsuzdur.

Bu bize yabancı, yıkıcı anti- Bolşevik "özeleştirici"yle, bizim Bolşevik, Parti ruhuna özen gösterme, Sovyet iktidarını güç- lendirme, insamızı düzeltilme, iktisatçı kad- rosunu güçlendirme, işçi sınıfını silahlan- dirme hedefi olan özeleştiricimiz arasında kesin ayırım yapılmalıdır.

Özeleştiriyi güçlendirme kampanyası biz de ilk defa bir kaç ay önce başladı, Kampayn- yanın ilk sonuçlarını çıkarabilmek için

elimizde gerekli veriler bulunmamaktadır. Fakat şimdiden, kampanyanın sevindirci sonuçları görülmeye başlandıği söylenebilir.

Durmada yeni işçi sınıfı kesimlerini içine alarak ve sosyalist inşaya katarak, özeleştirici dalgasını büyütmeye ve gelişmeye başladığını itiraf etmemiz gerekir. Üretimdeki danışma toplantılarının ve geçici kontrol komisyonlarının canlanışı gibi gerçekler bile bunu ifade etmektedir.

Üretimdeki danışma toplantılarının ve geçici kontrol komisyonlarının delillere dayanan ve denetlenmiş emirlerini, şüphesiz gekmecelerde tutma teşebbüsleri daha hala var, bunlara karşı kesin mücadele gerekli - dir, çünkü bu çeşit teşebbüsler, işçilerin özeleştirici şevkini köreltme amacını gütmektedir. Gelecekte, bu çeşit bürokratik eğilimler büyüyen özeleştirici dalgasıyla hiç artık kalmadan süpürülüp gideceğinden hiç şüphe edilemez.

Bizim iktisatçılar kadrosu özeleştirici sonuçlarını çabuk toplamakta olduğu, daha uyanık olduğu, iktisadi yöneme sorunlarına daha ciddi yaklaşmaya başladığı ve Parti, Sovyet, sendikalarındaki kadrolarımızın ve her çeşit diğer kadrolarımızın daha iyi iştirakçileri, kitlelerin eleştirilerine daha duygulu bir şekilde yaklaşmaları reddedilemez.

Şüphesiz, parti içi ve genel işçi demokrasisinin işçi sınıfının kitle örgütlerine şimdiden tam güven olduğu kabul edemeyiz. Meselenin kampanyanın daha da yaygınlaşması ileri götürüleceğinden şüphe etmek için hiç bir sebep yoktur.

Şüphesiz basınımız şurada veya burada daha hala yüzeyselliğe kaçıyor, o eleştirici uyarılarından köklü eleştirilere geçmeyi ve köklü eleştirilerden kalkarak eleştirilerle rin sonuçlarını genelleştirmeyi, eleştiriyi yoluyla inşamızda hangi başarılar elde edildiğine dikkati çekmeyi, daha hala öğrenmedir. Bu çalışma kampanyanın daha sonraki gelişmesinde ilerletileceğinden muhakkak şüphe edilmemelidir.

Kampanyanın olumlu yanlarının yanı sıra olumsuz yanlarının da vurgulanması gerekir. Burada, şimdi, kampanyanın hemen başlangıcında özeleştirici sloganın var olan çarpıtılması kastedilmektedir ve eğer onay şimdiki karşı çıkılmazsa, özeleştirinin beyağıştıırılması tehlikesi doğar.

1. Bir dizi yayın organının, kampanyayı sosyalist inşamızın eksikliklerini olgulara dayanarak eleştirme zemininden, kişisel yaşamın taşkınlıklarına karşı reklam çığıtlık ları zeminine dönuştürme eğilimlerini belli etmekte olduğunu vurgulamak her şeyden önce zorunludur.

İktisat'ın Kaza Komitesi ve Kaza Yürütme Komitesi'nin organı olan "Ylaestj truda" (İşin Gücü) gazetesini (128. sayısını) örnek olarak alalım. Orada reklam sloganları"yla doldurulmuş bütün bir sayfa bulunabilir; şu şekilde: "dizinsiz cinsel münasebet burjuvalıktır", "bir kadeh rakıyı ikinci kadehe takip eder", "özel inek, özel evin habercisidir", "yatak eşkiyaları", "ateş almayan bir atış", vs. vs. "Bırşkovki'ye (B) la yak çığıtlıklar şeklindeki bu "özeleştirici" nin

KÜRDİSTAN'DA MİLLİ ZÜLME SON

| | |
|--|--|
| Fağist diktatörlük bir yandan Türkiye Kürdistan'ında yıllardan beri Kürt milletleri üzerinde uygulanan baskıların, diğer yandan da senelerden beri Kürt milletleriyle kader birliği yapmış, aynı koşullar ve aynı topyekun yaşama ve onun la kaynaşmış olan Arap milliyetine de katılmaları şeklinde milli baskı uygulamaktadır. | tasında dilden dile dolaşırken, ve bu katliamanın acı ve ızdırapları daha unutulmuş iken, bunları yetimiyormuş gibi bir yüzü nişi daha eklenmiştir. 19-20 sularında sırt hatmalılığı yapan topyekun Arap köylüleri, sınırlı geçmek isterken jandarmanın ateş açması neticesinde 23 yaşlarında Aziz Karakuş iki memi yarası alıp öldürüldü. 45 yaşında Abdullah ölüm iseyarakı şekilde sınırlı geçtikten iki gün sonra öldü. Geriye kalan 13 kişiden bir göğu da yaralı |
|--|--|

H.B.- Adınız, soyadınız?
- Halluma Ölm.

H.B.- Katledilen arkadaşla yakınılığınız?
- Halluma Ölm.

H.B.- Olayı kısaca anlatır mısınız?
- Bizler bir dönüm

şeklinde sınırlı geçmeyi başardılar. Fağist diktatörlüğün geriye bıraktığı acı, ızdırap ve bir avuç gözyaşı. Böylülikle, Kürdistan'da uygulanan ölüm katliamlar zincirine bir yenisi daha eklenmiş oldu. Öte yandan büyük ko-yun tüccarları ve büyük kaçakçılar sınırdaki fa-şist subaylarla, amirlerle anlaşıp vurgun vuruyorlar. Tabii, bunların kılına zarar gelmez. Çün ki onlarla işbirliği yap maktadırlar.

düşüyoruz. Bir yandan yazarisi olmanın bir nütuslu bir aileyiz. Kendi geçimimizi sağlayabilmek için, yaz aylarında Adana bölgesine gidip pamuk toplamakla, çapa vurmakla almış olduğumuz parayla ancak dokuz nüfusumuzun bir kaç ay ağ kalmamasını sağlayabiliyoruz. Fakat kış gelip geçtiğinde her taraftan daha da mağdur

ve onların karnlarını doyurabilmek için elinden gelen her fedakarlığı yapmaya hazır olan kocamı karşıya Suriye'ye gitmekle buldu. Ve böylece kelleyi koltuğuna alarak sırt hamallığı yapıp Suriye'ye geçti. Getirdiği kaçak mal ise, topu topu 60 kg. Suriye çayıdır. Bu çayı da sırtına alıp, 30 km. yol yürüterek getirmektedir.

H.B.- Yörende başka iş sataları yok mu- dur? Köyünüzde ağa var mı?

H.Ö.- Buralarda hiç bir iş sahası yoktur. Olaysızdi zaten kocam ölüme gitmezdi. Köyümüzde ağa yoktur. Herkes kendisinin ağasıdır. Köyümüzde en fazla topraklı olanın 100 dönümü vardır. Bizim de biraz toprakımız olsaydı, geçimimizi ondan sağlardık.

H.B.- Ölümlerinizi almaya şlaştığınızda engeller oldu mu?

H.Ö.- Bizden bir erkek, ölümlüzi almaya gitti, "ö-

şu özeleştiriyeye, onlara saldırmada değil, tam tersine onların düzeltilmesi ve güçlendirilmesinde ihtiyacımız olduğunu anlamak o kadar zor mudur?

İnsanın eksikliklerini eleştirir, fakat özeleştirici sloganını bayraklaştırma ve onu "yatak eşkiyaları", "ateş olmayan bir atış" ve diğerleri gibi konularla reklam denemeleri aracı haline getirme.

İnşamızın eksikliklerini eleştirir, fakat özeleştirici sloganını gözden düşürme ve onu ucuz senaryoların hazırladığı yöl geçen hanı mutfazına döndürme.

İnşamızın eksikliklerini eleştirir, fakat özeleştirici sloganını saptırma ve onu iktisatçılara ve diğer yöneticilere karşı saldı ri aracı haline dönuştürme.

Ve esas olan: Kitlelerin tabandan eleştirisinin yerine, tepeden "eleştirici" laf kalabalığını geçirme, işçi sınıfı kitlelerini ne saflaşması ve eksikliklerimizi gidermede inşamızın düzeltmede yaratıcı insiyatifini, göstermesi için imkan ver.

11k defa 26 Haziran 1928'de "Pravda"nın 146. sayısında Stalin imzasıyla yayınlandı.

J.V. Stalin
Eserler II, cilt, s. 127-138, rusça.

Bu yazı Stalin'in Eserlerinin II. cildinden Almanca'dan çevrilmiştir.

(1) Altını ben çizdim- J. Stalin.
(2) V. I. Lenin, Seçme Eserler İki cilt halinde, cilt I. Dicz Yaynevi, Berlin 1951, s. 327-328

(3) altını ben çizdim- J. Stalin.
(4) V. I. Lenin, Seçme Eserler iki cilt halinde, II. cilt, Dietz Yaynevi, Berlin 1952, s. 703

(5) altını ben çizdim- J. Stalin.
(6) "SBKP(B)'si Tarihi, Kısa Ders"den alınır, Dietz Yaynevi, Berlin 1951, s. 450

(7) altını ben çizdim- J. Stalin.
(8) bak, (Parti Kongreleri, Parti Tansları ve MK'nin genel Toplantısının Bildirge ve Kararlarında SBKP(B)" II. Kısım, 1941, s. 275, rusça.

(9) altını ben çizdim- J. Stalin
(10) V. I. Lenin, Bütün Eserler, cilt XXV. Viyana-Berlin 1930, s. 620.

(11) altını ben çizdim- J. Stalin.
(12) V. I. Lenin, Bütün Eserler XXVI. cilt, Moskva 1940, s. 270

(13) "Bırşchewje Wedomosti" (Borsa Haberleri)-Rus kaldırım gazetesini, 1880'den beri Petersburg'da basıldı, rüşvet ve ilkesizlikleriyle tanındı, 1917 Ekiminde sonunda Petersburg Sovyetleri tarafından yasaklandı-redaksiyon.

(14) "Hafif süvari" teriminin, fabrika ve dairelerdeki çeşitli aksaklıkları açığa çıkaran gençlik birlikleri anlaşılıyor- du- redaksiyon.

lü bizim akrabamızdır" deyince Binbaşı bir tokat atarak, "it oğlu itler, niye kaçağa adamlarını gönderiyorsunuz? Gelmeye yeltenenlerin kibiye böyle olacak, hepimizi öldürecekim." dedi. Jandarmalara dönerek "öldürün oğlum, her gün sizden bir kelle istiyorum" dedi. Ağza alınmayacak küfürler ederek, gelen adamı kovdu. Daha sonra camiden kocaman ölü- şünü aldı.

H.B.- Bından sonra geçişinizi nasıl sağ- layacaksınız?

H.Ö.- Bizlere bakan kocamı öldürdü. Biz geriye 9 nüfus kaldık, şimdilik biz de ölü- yüz, Allahın başka bizlere bakacak kimsemiz kalmadı.

H.B.- Bu olguda hükümetin tutumu ne oldu?

H.Ö.- Köyümüzden bu yıl da bir sürü adam öldü, hükümet ne yaptı? Hiç bir şey yapmadı. Şimdi de aynı durum. Çünkü hükümet öldürüyor. Ne yapa- caklar?

Faşistler halkı haraca bağlıyor

Faşist Ülkü Ocakları ve diğer faşist örgütler, halkı haraca bağlıyorlar. Esnafıtan, halkıtan haraç alıyorlar, vermeyenleri dövüyor, işyerlerini tahrip ediyorlar. Devlet mekânizması içinde kontrol altında tuttukları mevkîlerden yararlanarak iş bulma bahanesiyle işsizlerden haraç alıyor, bilingsiz kişileri Ülkü Ocakları ve MHP'ye iş vaadiyle kaydediyorlar. Sonra da bu kişilerden ve devlet dairelerinde, işyerlerinde çalışmış memur ve işçilerden cebren haraç alıyorlar. Bu amaçla kampanyalar düzenliyorlar.

Bu kampanyalara iki örnek Ülkü Ocaklarının açtığı "Basın Yayın 100" kampanyası ile Ülkü Tek (Ülkücü Teknik Elemanlar) tarafından açılan "Ülkücü şehitlere 500 TL yardım" kampanyasıdır.

Faşist Ülkü Ocakları Genel Merkezi Yönetim Kurulu gönderdiği çağrıda şunları yazıyor:

"Milliyetçi basın yayının cephesinde yeni bir sığır, güçlü bir hamle için ÜLKÜ OCAKLARININ liderliğindeki "BASIN YAYIN 100" kampanyasına katılalım.

"HESAP NUMARASI: 106984"
"Yükarıda belirtilen hesap numarası ÜLKÜ OCAKLARINA ait posta çeki numarasıdır.

"Genel Muhasip Veddet ŞENDİL adına yukarıdaki numaraya en az (yüz) 100 TL yatırılacaktır" Bu satırlardan da anlaşılacağı gibi gönüllü yardım değil, haraç isteniyor. En az miktarın altında para yatırmak yok! Bu açıkça emrediliyor.

Ülkü Ocakları'nın ve Ülkü-Tek'in kampanyalarının kime hizmet ettiğini Ülkü-Tek'in kampanya yönetimi yaptığı sayısından alınan sözleri açık bir şekilde ortaya koyuyor. Faşist Ülkü-Tek şöyle yazıyor.

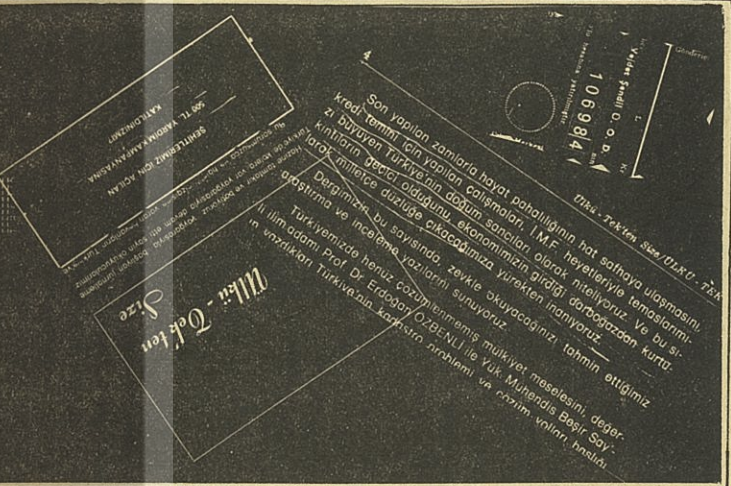
"Son yapılan zamların (MC hükümeti döneminde-HB) hat safhada ulaşmasını, kredi temini için yapılan çalışmalarını T.M.F. hevetleriyle temaslarımızı bu yüzyen Türkiye'nin doğum sancılarını oluşturan niteliyoruz"

Faşistler hakim sınıfların ve emperyalistlerin menfaatine olan zamları emperyalist ve sosyal-emperyalist soyuncuların kredi alınarak soyulmayı, emperyalistlerin örgütü İMF'nin önünde boyun eğmeyi mutlu bir olayın habercileri olarak görüyorlar. Onlar, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerin halkımız üzerindeki sömürü ve baskısı ağırlaştırıldıkça, kompradorlar ve toprak ağaları daha çok vurgun vurup halkımız ezildikçe mutlu olurlar. Bunu köpeğe bir usluyla söylüyorlar.

Kardeşleri bilmeliyiz ki. Faşistlere verilen her kuruş üzerimize sıkılan kurşun, bileğimize vurulan kelepçe olarak bize karşı kullanılmaktadır. Faşistlerin baskılarına boyun eğmeyeelim, eğerleri uyarmalı. Onlara maddi, manevi ve kültükl desteğe karşı çıkalım. Faşistlerin üzerine kararlılıkla yürüyen ayaklarımızı taşıyalım. Faşist diktatörlüğü yıkmaya, sosyal-faşist gelişmeyi önlemeye demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi safılarında toplanarak gerçek kurtuluş yolunda ilerliyeelim.

SAVFA 14

Faşistlerin soygun belgeleri



Dersim'de halk

polisin katliam

planını boşa çıkardı

17 Ocak cuma günü Tunceli Lisesinde bir polislin dövülmesini bahane eden faşist polisler hemen okul bahçesine dolarak, öğrencilerin okuldan çıkmasını engellemek için okulun ön ve arka kapılarını tuttular. Hermen ardından da 5 cemse jandarma okul bahçesine girerek okulu çember içine aldılar. Amaçları o çember içerisine alarak okul içerisine girip, katliam gerçekleştirmek ve ardından da bir çok öğrenciyi tutuklamaktır.

Bu durumu gören proleter devrimler, hemen seterber oldular. 1. saat gibi kısa bir süre içerisinde mahallelerde ve garşıda yapılan kısa fakat somut propaganda ve ajitasyon sonuğunda binlerce kişilik bir halk kitlesi yürüyüşe geçerek protesto gösterisi yaptı. Okula gelen halk, okul kapılarını açtı. Öğrencileri topluca alan halk polislin ve jandarmaların katliam planını boşa çıkardı.

Bu gösteri halkın gücüne güveni pekiştirerek halkımızın faşizme, sosyal-faşizme karşı, demokrasi mücadelesi temelinde tek cepheyle birleştirilmesi gerektiğini daha iyi kavratıldı.

Eğitim Enstitülerine usulsüz alınan öğrenciler çıkartılmalıdır

M. C hükümetleri döneminde mevcut yasalama aykırı olarak yapılan sınav ve kayıt işlemleriyle son iki yılda Eğitim Enstitülerine 70.000 öğrenci alındı. Danıştay, sınavlardaki usulsüzlüğü saptayarak, iki yıl için ayrı ayrı iptal kararı aldı. Buna rağmen, danıştay kararları bir yana fırlatılarak bu 70.000 kişi Enstitülere alındı. Eğitim Enstitülerine giren 70.000 öğrenci, Türkiye'nin doğum tarihinin vb. sorulduğu sınavlardan geçebilen öğrencilerdi. Özellikle bu yıl, Enstitüye girme hakkını kazanmış öğrencilerden, Ülkü Ocaklarına kayıt olması ve kayıt belgesi getirmesi isteniyor. Ülkü Ocaklarına zorla haraç alınıyor. Ancak bu şartları yerine getirenler Enstitülere giribildiler.

Bu durumda, bu okula alınan 70.000 öğrenci azılı faşistlerden gerici ve faşist düşüncenin etkisindeki gençlerden, bir bölümüyle de faşistlere boyun eğmek zorunda kalan öğrencilerden oluşuyor. Eğitim Enstitülerine girme hakkını kazanmış onbinlerce yurtsever öğrenci ise, haklarını elde ettiği halde bu okula girme medleri.

Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesi planı faşist MHP'nin üzerinde önemle durduğu konulardan birisidir. Böylece,

İslahiye halkı faşist saldırılara karşı koyuyor

İslahiye daha çok küçük üreticilerin yoğun olduğu bir yerleşim merkezidir. Komprador burjuvazi ve top-rakgaları sınıfı her yerde olduğu gibi İslahiye'de de gençliğin devrimci potansiyeli ni yoketmek için emperyalist feodal yoz kütürü tüm araç ve yollarla yaygınlaştırmaya çalışıyor.

Fakat işsizliğin, pahalılığın, zulmün pengesinde acı çeken İslahiye halkı ve gençliği mücadeleyi yükseltiyor, faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinde yerini alıyor.

Faşist MC'nin çöküşüyle bir like, faşist katliamların halk üzerindeki terörü bir artış gösterdi. Faşist katliamlar İslahiye Lisesindeki halk öğrencularına silahla saldırıların yapılmasını sağladılar. Liseli Devrimci öğrenciler faşist saldırılarına kinematik amaçla çıyia izinsiz miting ve yürüyüşler tertiplediler, faşist saldırılarına karşı dişe mücadele andı içtiller.

Faşist katliamlar sütüsü halka da azınca saldırtıyor. Şehnin böğünde rastgele sağa sola atış ediyorlar. Bu faşist saldırıların birinde bayilik yapan yurtsever devrimci Ökkeş Alpay hunharca katledildi. Bu faşist cinayet İslahiye halkının kinini, öfkesini iyici biletti, mücadele azmini yükseltti.

Ökkeş Alpay arkadaşın cene ze törenine geniş bir emekçi kitlesi katıldı. Yürüyüş esnasında kitale tek bir ağzından polis, jandarma zulmünü, faşist komiserin tektipleri oyun ları protesto eden sloganlar haykırdı.

İslahiye halkı faşist saldırılara göğüs gemeye, demokratik halk iktidarı yolunda yürümeye kararlıdır.

Yetişen öğretmenler faşist fikirleri yetiştircekleri öğrencilerine aşılayacaklar, yeni öğrenci gençliğin kafası faşist şartlanmayla doldurulacaktır. Faşistler genç öğrenci nesli kendi taraflarına çekme planlarını, öğretmen yetiştiren Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesini sağlayarak uygulamaya çalışıyorlar. Bunun yanında Eğitim Enstitülerini ilkkenin bir çok şehrinde bulmaktadırlar. Faşistler bu Enstitülerini karar-gâhlarında haline getirerek, bu şehirlerde terör estirmekte, hiç kitle tabanlarının bulunmadığı şehirlerde dahi bu yolla devrimci hareketi ezmeye MHP'nin tabanını genişletmeye çalışmaktadırlar.

Faşist MHP yöneticilerinin danıştay kararlarının yeni hükümet tarafından uygulanması ihtimali karşısında dehşete kapılıp tehditler savurmaları, demeg üzerine demeg vermeleri bu yüzdendir. MHP önemli bir desteğini kaybetmek için akla gelen bütün yollarla yeni hükümet baskı yapmıştır. Diğer faşist partiler de aynı yolu tutmuşlardır.

Ecevit hükümetinin Milli Eğitim Bakanı Neddet Uğur, bir açıklama yaparak danıştay kararlarının uygulanmayacağı ve 70.000 öğrencinin Enstitülerde kalacaklarını açıkladı. Bu karar hükümetin faşistlere teslim olmasının işaretiydi. Böylece hükümet faşistlerin baskılarına boyun eğdi, planlarını sürdürmelerine razı oldu. Ecevit hükümetinin bu tutumu, onun faşizmle uzlaşmacı niteliğini bir defa daha ortaya koydu. Bunun hakimiyetinden bahsedip, uygulanmayan danıştay kararlarından yakınan CHP'nin bu sözlerinde dahi samımı olmadığını komprador patronların ve ağaların devletinin danıştay gibi kurumlarının kararlarına uymayı dahi faşizmin baskısı karşısında bir kenara bıraktığını gösterdi.

Bu karar geniş halk kitlelerine CHP'nin gerçek yüzünü, sahte demokrasi palavralarını bir kere daha göstermiştir. Geçitli kuruluşları bu kararı protesto ederken, bazı CHP kuyrukçusu yazarlar da CHP'nin tutumunu haklı göstermeye çalışıyorlar. Ağızlarını her açışlarında faşizmden söz eden bu kişiler faşizmle uzlaşma çizgisini alkışlamakla faşizme karşı bagarı kazanılamayacağını anlamları bu tutumlarını terkemediler.

Hükümetin danıştay kararlarını uygulamayarak sınavları gerçekli sayması faşistlere verilmiş bir primdir. Bu kararı geniş kitleler halinde protesto edelim. Boykot, miting, toplantı, gösteri vb. yollarla Eğitim Enstitülerinden faşistlerin kovulmasını, faşist yöneticilerin değiştirilmesini ve Enstitülere girmeye hak kazanmış öğrencilerin kaydedilmesini talep edelim. Enstitülerde faşist öğrenci-yönetici-polis işbirliğiyle oluşan işgallerin kırılması, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için mücadele edelim.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE YAPILAN USULSUZ KAVITLAR IPTAL-EDİLMELİ GİRMEYE HAK KAZANMIS ÖĞRENCİLER ALINMALIDIR!

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİST İŞGALLER SON-BULMALI, CAN GÜVENLİĞİ ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ SAĞLANMALIDIR!

HÜCÜCÜ HİZİBİ İLE İTTİFAK SORUNU ÜZERİNE

Aşğıda H. Gücü adlı hiziple ittifak konusundaki hatalı analizlerin özleştirisini yapan Tunceli'li Halkın Birliği taraf tarfının yazısını yayınlıyoruz. Halkın Birliği bu hataya ortak olduğundan yazıya bütününle katılmaktadır.

Bilindiği gibi Halkın Birliği taraftarları olarak 8 Ekim'de zamları ve siyasi cinayetleri protesto eden bir miting ve yürüyüşte eylem birliğinde ve ittifaklar meselesinde sol sektör hateler içerisine düştük. Hatallı anlayışımız o zaman "Halkın Gücü" hizibine karşı takındığımız tavırda somut olarak yansıdı. Şöyle diyorduk: "Halkın Gücü'nün karşı-devrimci saldırgan tavrı ve tutumları konusunda özeleştiri yapmadıkları sürece onlarla ittifak yapamayacağımızı açıkladık." (Halkın Birliği'nin 20. sayısında Tunceli'de siyasi cinayetleri ve zamları protesto mitingi yapıldı yazısından) Yine Halkın Birliği'nin 22. sayısında ilkesiz birlikler çökmeye mahkumdur yazısında şöyle denilmektedir: "Halkın Birliği taraftarlarıncamiting tertibine Halkın Gücü'nün katılması şartı olarak, objektif olarak halk safılarında olmasına rağmen saldırgan karşı-devrimci tavrılar için giren, Halkın Birliği'nin her olumsuz girişimini baltalamayı başgörev sayan, Halkın Gücü'nün merkezi nitelik taşıyan bu tavrılarının özeleştirisini yapması istenmiştir. Halkın Gücü oportünistleri buna yanaşmalarını nendeniyle, Halkın Birliği'nin halk içinde demokrasi ilkesine uymayan ve özeleştiri yapmamak suretiyle bu ilkeyi bundan sonra da uygulamak istediğinde olmadığını gösteren Halkın Gücü adlı siyasi mevta ile bu şartlarda ittifaka girmeyişi ilkeli davranış gösterir."

Görülüyor gibi halk safılarında olmasına rağmen, merkezi olarak karşı-devrimci tavrı ve tutum içerisine giren Halkın Gücü oportünistlerinden şartlı olarak,

HALKIN KURTULUŞU

Baş. ta. 9'ü'da peryalizm olmasından dolayı) sadece "Kahrol sun emperyalizm" demek günümüzde nasıl ki, sosyal-emperyalistlerin işine yararsa, faşizm, sosyal-faşizmi de içeriyordu (ikisinin de faşizm olmasından dolayı) diyerek sadece "Kahrolsun faşizm" demek de ancak sosyal-faşizmin işine yarar.

Halkın Kurtuluşu yazarları ayrıca kaba kopyacıdır. "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" sloganının doğru olduğunu, revizyonizm ile uzlaşma çizgisini ifade etmediğini göstermek için İspanyol yoldaşlardan alıntı yapıyorlar. Alıntı şöyle;

"Partimiz Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet sloganı altında demokratik özgürlükleri kazanmanın tek güvenli yolu olan kitlerin devrimci mücadelesini teşvik etmekte, revizyonizmi, özellikle Carrillocu revizyonizmi ve diğer oportünist grupların hain rollerini mahkum ve teşhir etmektedir." (Halkın Birliği'nin Baş. Geleşime, Faşizm ve İttifaklar Anlayışının Eleştirisi, s.43)

Hemen belirtelim, Türkiye İspanya değildir. Orada doğru olan bir slogan, bugün ülkemizde de doğru olacak diye bir konulamaz. Marksist-leninistler sloganlarını falanca ülkede atıldığı ve doğru olduğunu bakarak tespit etmezler. "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" sloganını Annavut yoldaşlar da faşizme karşı mücadele yıllarında kullanıyorlardı ve doğrudu. Bu şimdiki koşullar da İspanya'da veya bir başka ülkede de doğru olabilir ama ülkemizde doğru olmaz. Bu slogan bugün İspanya'da revizyonizmle uzlaşmayı ifade etmeyebilir, ama bugün ülkemizde bu sloganın revizyonizmle uzlaşma çizgisini ifade ettiği gerçeğini değiştirmez. Halkın Kurtuluşu yazarları kaba kopyacılıkla bu sloganı aklamaya çalışacaklarına, somut şartların somut tahilline yönelerek, sloganlarını buradan çıkarmaya gayret etmeler sınıf mücadelesi açısından daha yararlı olur. Benzer bir yola revizyonistler de baş

rak, bu tavrı ve tutumları konusunda özeleştiri itiyorduk, bunu yapmadığı ştrece Halkın Gücü hizibi ve benzeri hareketler le eylem birliği yapmak için bir araya gelmeyi yanlış buluyorduk. Bu anlayışımız 8 Ekim mitingi ve yürüyüşünden Nazımiye TÖB-DER ve Tunceli TİS DER seçiminde de ortaya çıktı. Biz bu anlayışımızın hatalı olduğunu gördük ve pratikte daha açık olarak kavradık.

Hatalı anlayışımızı devam ettirdiğimiz dönemde baş düşmanlarımıza karşı eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesini teorik olarak savunuyorduk. Ancak bu ilkeyi hayata uygularken mekanik anlayışlara düştük ve özünü kavrayamadık. Böyle bir hatanın sınıfsal temeli küçük burjuva yanından ve düşüme tarzından kaynaklanmaktaydı. Oportünist Halkın Gücü hizibinin merkezi olarak karşı-devrimci tavrı ve tutumlara girdiği bir gerçektir. Şimdiye kadar özellikle Halkın Birliği'ne karşı her fırsatta kendi gücü oranında bu tip tutumlara girdi ve halen de genişli yerlerde devam ediyor. Bu tür karşı-devrimci tavrılarına karşı hiç uzlaşmadan mücadele vermeyiz, hizibin saldırgan tavrılarını bertaraf etmemiz zorunludur. Böyle devranımız, yalnız Halkın Gücü oportünistleri için değil, karşı-devrimci tutum içerisine giren her siyasi akım ve grup için geçerlidir. Fakat biz doğru olarak, kararlı bir şekilde, Halkın Gücü'nün karşı-devrimci saldırgan tavrılarına karşı mücadele ederken, öte yandan bu grubun bu tutumlarından ötürü, kesin şart özeleştiri yapmadan kendisiyle eylem birliğine girmeyeceğimizi söylememiz hatalıdır. Bu yalnız anlayışımızdan ötürü Halkın Gücü hizibi, daha kısa bir süre içinde teşhir ve tecriti gerçekleştirecek. Onlar kendilerini demokrasi taraftarları ve biriktiren yana olduklarının propagandasını yaparak, kitlelere ve tabanlarına karşı girişimlerini böylelikle kapata-

mayaya çalıştılar. Bizim teşhir ve propagandamızı daha somut olarakından dolayı, etkisi yetersiz kedar olmadı. Yine bizim bu hatalı tavrımızdan ötürü, Halkın Kurtuluşu'na ve Halkın Yolu'na bir kapı açılmış oldu. Grup menfaatlerini ön plana geçiren bu iki-akım, hatamızı kullanarak yıkıcı bir şekilde artık tamamen iflas etmiş Halkın Gücü hizibini bize karşı diriltmeye, kalkıştılar ve bizimle ittifak yapmaktansa karşı-devrimci saldırganlıklara girişen Halkın Gücü'yle ittifakı ön planda tutular ve bize karşı destekler, rek, kötklemediler. İşte bu hatamızdan ötürü gerek Halkın Gücü hizibi gerekse Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu istedikleri gibi rahatlıkla hareket ettiriler. Sonuç olarak karşı-devrimci tutumların, grupluğun daha uzun bir süre devam etmesine yol açtı ve halkımızın mücadele sinin zayıflamasını beraberinde getirdi.

Doğru tavrı şöyle olmalıdır: Biz Halkın Gücü'nden ittifak kurmak için özeleştiri isterken bunu kesin şart olarak öne sürmemeliydik. Somut eylemde, o eylemin mahiyetine bakarak, baş düşmanlarımızla karşı eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde, Halkın Gücü oportünistleriyle de, eylem birliğini sürdüremeye çalışmalıydık.

Bu hatalı anlayışımızın özeleştirisini yaparak düzeltiyorduz.

HALKIN BİRLİĞİ TARAFI

TUNCELİ'DEN

Baş. ta. 9'ü'da

Baş. ta. 9'ü'da kat bu ağırı salıyalı köpekler yanılıyorlar. onların her saldırtısı karşısında öğreniler dahada sıkı kenetleserler devrim safılarında birleşiyorlar. Faşistlerin çağlayan lisesi'nin bombalama olayından sonra okuldaki tüm öğrenciler daha birleşerek bombalara atılmaya protesto çağlayan son duruşa kadar yürüdüler.

vuruyorlar. Onlar da "Faşizme Geçit Yok" sloganının ne kadar doğru olduğunu ispalamak için bunun İspanya iç savaşında atıldığını söylüyorlar. İspanya iç savaşında doğru olarak atıldı diye "Faşizme Geçit Yok" sloganı bugün ülkemizde ne kadar doğru sayılabılırse, bugün İspanya'da doğru olarak atılıyor diye "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" sloganı o kadar doğru sayılabılır.

İşin ilgi çekici bir yanı da bu sloganın Halkın Kurtuluşu yazarlarınınca bağnazca her derdin devası haline getirilmesidir. Halkın Kurtuluşu yazarları "faşizm tırmanıyor" revizyonist götüşünü savunurken, "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" sloganını atıyorlardı, doğru oluyordu. Sosyal-faşizm olgusunu dil ucuyla da olsa zikretmeden önce atıyorlardı, doğru oluyordu. Sonra faşist diktatörlük dediler ve bu sloganı yine atıyorlar, doğru oldu. Sosyal faşizm olgusunu dil ucuyla da olsa kabul ettikleri zaman da atıyorlar, bu sefer de doğru oldu. Böyle her kalıba uyan, harika bir slogan bulunmaz doğrusu. Halkın Kurtuluşu yazarlarını, ne zaman atarsan at doğru olacak böyle bir slogan keşfettileri ve kendilerini büyük zahmetlerden kurtardıkları için kutlamak elde değil.

Ama biz böyle her derdin devası sloganları reddediyoruz. Halkın Kurtuluşu yazarlarının "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" sloganı üzerine kurdıkları son teorileri, sosyal-faşizmi gözden gizleme teorisidir, kitlere yanlıg hedef gösterme teorisidir, revizyonizmle, tüm ortayolcu akımlarla uzlaşmanın teorisidir. Bu günü şartlarda kitleri demokrasi mücadelesine çekmeyi, bütün revizyonist ve oportünist akımların mas kesini düşürmeyi sağlayacak olan yegane slogan "Faşizme, Sosyal-faşizme-ölüm, Halka Hürriyet" sloganıdır. Ancak bu slogan altın da, tutarlı demokrasi mücadelesi yürütülebilir, tüm revizyonist ve oportünist akımlar teşhir ve tecrit edilebilir.

Burban Baş. ta. 7'ü'da La oluşturdukları önergeyle, EK-AŞ Matbaası'ndaki arkadaşları sendikadan ihraz ettiler. Yönetim Kurulu seçimlerini Rus sosyal-emperyalizmine hizmet listesi tek liste olduğu için aldı.

Basın-İş üyesi devrimci işçiler hatalarıyla ilgili olarak şunları belirtiyorlar:

"Bu kongreden çıkardığımız dersler, gördüğümüz eksikliklerimiz oldu. Kongreden önce geniş bir çalışma yürütmedik. İşçilerin sendika aşalarına karşı olan kinini doğru siyasete kanaliz edemedik. Sendikadan ihraz durumunda uyanık davranıp savunma hakkımızı alıp kullanamadık. Bunlar mücadelemize ışık tutacak olan kavradığımız hatalardır. Bu hatardan arınarak marksist-leninist ideoloji ışığında, halk demokrasisi mücadelesine bağlı olarak sendikal mücadeleye daha bir sıkı sarılacağız."

düzeltilme

Halkın Birliğinin 27. sayısında daki "İbrahim Çiçek yoldaşın ce naze töreni anti-Faşist bir eylem oldu başlıklı yazıda "Devrimin yolu" Grubu "Devrimci yol" olarak çıkmıştır, bu düzeltilmelidir.

ELBİSTAN'DA HB TARAFI DEVRİMLER

Dergimizin 25. sayısında yer alan "Devrimci mi? yoksa Serileri mi?" başlıklı yazıda, Has-İş yürütme kurulu üyesi Y.G.'nin "Devrimci Yol" taraftarı olduğunu, söylemektedir. Has-İş teki Devrimci yol taraftarları, Y.G.'nin D.Yol taraftarı olmadığını belirtmişlerdir. Y.G. Mahir Çayan'ın fikirlerinin bitünyüyle takipçisi olduğunu savunan bir başka grubun taraftarıdır.

Özerkan

Baş. ta. 7'ü'da

lanmak için satılmış sendika bile sahip çıkmaktan çekinmiyorlar. Aslında onların sosyal-faşistlere ve sosyal-emperyalizme karşı çıkmaları da sahtekarca. Çünkü faşist patrona usaklık edenlere dayanılmaz sosyal-faşistlere ve onların efendilerine de teslimiyet bayrağını çektiler.

"Bugün yapmamız gereken, sendikamıza sahip çıkarak onu gerçek bir sınıf sendikası haline, gerçek bir mücadele örgütü haline getirmektir. İşçi sınıfının birliği ve mücadelesinin zaferi için bu kesin bir şarttır"

PTİM ÜZERİNE İŞÇİLERİN MİLİTARİZMİNİN

PARTİNİN YOLU



Milli Mesele ve

"Sömürgecilik" Meselesi Üzerine

15 Şubat'ta

ÇIKIYOR

İspanya işçi sınıfının devrimci



sendikası kuruldu

6.7.8 Ocak tarihlerinde Madrid'te A.O.A (Asociacion Obrera Asambleista-Işçi Toplantıları Derneği)'nin I. Kongresi yapıldı. Bu kongrenin İspanya'da devrimci sendikal hareketin gelişmesi bakımından olağanüstü önemi vardı. Kongre'ye katılan İspanya'nın tüm bölgelerinden 1700'ün üzerinde seçilmiş delegeler, İspanyol işçi sınıfının devrimci sendikasını kurma kararı aldı. Kongre yeni sendikamızın Merkez Konseyini seçti. Yeni Sendikamızın Merkez Konseyi İspanya'nın bütün bölgelerinden tüm işkollarından gelen 40 üyeden oluşuyor. Genç devrimci sendikamızın şu an yaklaşık 200.000 üyesi bulunmaktadır.

Kongreye bir dizi Avrupa, Asya, Latin Amerika, Afrika ülkelerinden ve Kanada'dan devrimci sendikal hareket temsilcileri, ve heyetler misafir olarak katıldılar. Kongreye Arnavutluk Sendikalar Birliği heyetide katılacaktı. Ancak faşist rejim son anda Arnavutluk heyetinin ülkeye girişini yasakladı. Kongre bu alçakça provokasyonu protesto etti.

İşçi Toplantıları Dernekleri İspanyada devrimci sendikal hareketin geçen yıllarda gelişen bir biçimidir. Bu isim, işyeri veya işkolu düzeyinde işçilerin patronlara karşı mücadelede birleşerek mücadele biçimlerini, eylemler üzerine karar vermek, grev önderliğini veya görüşme heyetlerini seçmek için umumi işçi heyetleri toplantıları düzenlemelerinden gelmektedir. İşçi toplantıları hareketi İspanya'da özellikle son iki yılda hızla gelişti ve güçlü grev mücadelelerine, önderlik etti.

İspanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'in insiyatifi ve önderliği altında işçi toplantıları hareketi geçen yıllarda sağlam bir örgütsel biçim kazandı. Grev fonları oluşturuldu, üyelik ve üyelik ödensizi sağlam esaslara bağlandı, hayata geçirildi. A.O.A kendi yayın organını çıkartmaya başladı. Güçlü grevler örgütledi ve yönetti. Ayakkabı endüstrisinde yaklaşık 70.000 işçinin geçen yılki iki haftalık grevi buna bir örnektir. Bu güçlü grevden sonra A.O.A. legale çıktı.

Amerika'da 165 bin işçi grevde

ABD'de bir ay aşkın bir süreden beri, 22 federal devlette binlerce, taram işçisinin grevi devam ediyor.

Polisin protesto gösterilerini engellemeye çalışması sonucu çatışmalar çıktı.

Öte yandan haftalar-dan beri grev sürdüren maden işçilerinin tüzeneğinde polis birlikleri saldırtıldı. Maden işçileri saldırılara karşı ilkla karşı koydular. Bir çok şehirde grevdeki işçilerle dayanışma yürüt-yüşleri düzenlendi. Yürüyüşlerde grevler ama-cına zafere ulaşıncaya, kadar, mücadele edil-ceği dile getirildi.

Kısa bir süre önce faşist Şah rejimi, Güney İran'da bir şehir olan Qom'da, kanlı bir

kitle katliamı tezgahladı. Polis birlikleri, faşist rejimi protesto eden kitlelere ateş açtı. 76 kişi katledildi, yüzlerce kişi yaralandı.

Fakat faşist polis terörüne rağmen İran'lı emekçilerin mücadelesi durmuyor. Gün geçtikçe daha ileri boyutlar kazanıyor. Faşist rejim, Qom Şiraz ve diğer şehirlerde artan direnişleri ezme için, takviye polis kuvvetleri sevketti. Qom da faşist katliamdan sonra, geniş çaplı tutuklamalar yapıldı, 1400 kişi faşist rejimin zindanlarına atıldı. Ancak bu da protesto gösterileri ni engellemeyemedi. Şiraz da ve diğer şehirlerde güçlü grevler patlak verdi.

Kongrenin sürdüğü üç gün boyunca delegeler işyerlerindeki baskı ve terörü, kötü çalışma şartlarını, daha fazla ücret siyasal hak için faşist baskılara karşı mücadeleleri, tutuklu devrimcilerin, işçi önderlerinin serbest bırakılması talebini dile getirdiler. İşçi Komisyollarının (Commissions Obreras) başındaki revizyonist sendika ağalarının ve sosyal demokrat UGT'nin manevralarını, işçi düşmanı yüzlerini ortaya serdiler.

Bugün İspanya'da sınıf sendikacılığı hareketinde İspanya KP(M-L)'nin illegal sendikal teşkilatı OSO (İşçi sendikaları muhalefet) önemli bir güçtür. O, mücadele için de işlemlerde, fabrikalarda, kök salmış grevler yürütmüştür. OSO doğrudan partinin önderliği altındadır. Aynı zamanda FRAP (devrimci anti faşist yurterver cephe) üyesidir. OSO, biryandan illegal bir örgüt olarak varlığını sürdürür ve pekiştirirken, diğer taraftan AOA'nun faal bir çekirdeğidir.



A.O.A'nın I. Kongresi ve İspanya işçi sınıfının devrimci sendikasının kurulması işçi sınıfının devrimci birliği yolunda, revizyonist, reformist sendika ağalarına karşı mücadelede ileri bir adımdır. İspanya işçi sınıfının bu başarısı dünya devrimci sendikal hareketini güçlendirirken, oportünizm ve revizyonizmin kuvvetlerine önemli bir darbe vurmuştur. İspanyalı sınıf kardaşlarımızın bu başarısını yürekten selamlıyoruz ve daha büyük başarıları diliyoruz.

Filistin halkının düşmanlarıyla birleşenler Filistin halkının dostu olmaz

Ortadoğu sorunu ile ilgili gelişmeler sürüyor: Cezayir, Libya, Irak, Suriye ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün toplantısında, Enver Sedat'ın girişimleri kırandı ve davranışlarının siyonist düşmana dönen veren, Amerikan-Siyonist planını gerçekleştirmeye a-raç olduğu belirtildi.

Öte yandan Enver Sedat, hakkında methi-yeler düdüğü Carter'le görüştü. ABD'de yapılan bu görüşmeler sonuçsuz kaldı.

Bütün bu gelişmeler olurken, Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı Hua Kuo-Feng, Pekin'de bulunan Mısır başbakan yardımcısı Hasan Ti hamî'ye ÇHC'nin Enver Sedat'ın politikasını desteklediğini açıkladı. Hua, Sedat'ın Filistin konusundaki siyasetini "adil bir tutum" olarak nitelendi.

Filistin halkının temsilcisi FKÖ, Enver Sedat'ı Filistin davasını baltalamak suç-larken, Hua'nın bu sözleri dikkat çekici-dir. Enver Sedat'ın Filistin halkı aleyhine, Amerikan-İsrail lehine bir tutum içinde olduğu açıktır. Sedat'ın Filistin sorununu Filistin halkının değil, Amerikan emperyalizminin ve onun useği gerici rejimlerin lehine çözmeye çalıştığı ortadadır. Sedat kendi halkından ve Arap halkından hiçbir teccit olmamak amacıyla Filistin halkının bazı haklarını savunur görülmektedir. Fakat onun davranışını belirleyen Amerikan emperyalizmine usaklık, ve Filistin halkını ar-kadan hancerlemektir.

Hua Kuo-Feng'in bütün bunlara rağmen sözde Filistin halkının haklarını savunduğu için bu gerici politikayı desteklemesi "3 Dünya Teoris'i"ne dayanan dış politikasının sonucudur. Bu politika gerçekte dünyada sadece Rus sosyal-emperyalizmini baş düş-man kabul etmekte ve ona karşı Amerikan emperyalizmiyle ittifakı öngörmektedir. Ta-bi bu politika, Rus sosyal-emperyalizmi-ne karşı çıkan Amerikan emperyalizminin u-saklarıyla sıkı ittifakı da içermektedir. ÇHC bu politikasıyla, kuvvetlerin gelişki-lerin keşkinleşmesiyle ayırışığı Ortadoğu'da ABD ile ittifakı yönelmiştir ve objektif olarak Filistin halkının karşısında saf tutmuştur. "3 Dünya Teoris'i"nin vardığı nokta budur.

Çin halkı ÇKP ve Çin Halk Cumhuriyeti geçmiş döneminde Filistin halkının sürekli yanında olmuşlar, ona maddi ve manevi destek göstermişlerdir. Çin halkı yine bütün kalbiyle Filistin halkının yanındadır, onu desteklemektedir. ÇHC'nin izlediği Filistin ve dünya halklarının aleyhine politika Çin halkının duygu ve düşüncelerini yansıtmamaktadır. Çin halkı şimdiye kadar büyük tecrübeler geçirmiş, zafere kadar büyük tecrübeler yaşamış, zafere kadar büyük tecrübeler yaşamış, zafere kadar büyük tecrübeler yaşamış ve ÇHC'nin politikasını devrimci rotaya sokacaktır.

HİNDİSTAN KP/ML KERALA EYALET KOMİTESİNDEN ENVER HOCA VE AEP'ne MESAJ

Değerli yoldaşlar, Arnavutluk'un kurtuluşunun 33 yıl dönümünü dolayısıyla, Hindistan Komünist Partisi

(M-L)'in Kerala Eyalet Komitesi ve devrimci Kerala halkı adına, Arnavutluk Emek Partisi'ne, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti hükümetine ve kahraman Arnavutluk halkına samimi selamlarımızla iletiriz.

Yüce, eşsiz ve demeritmiş marksist-leninist önder, Enver Hoca yoldaşın akıllı önderliği altında, kahraman Arnavutluk halkı, sosyalist devrimin ve sosyalist insanın geçitli cephelelerinde mazam sonuçlar elde ettiler, ve iki süper devlete karşı verilen mücadelede, geçitli ülkelerin halklarının devrimine yarı-dunda önemli katkılarda bulundular. Biz canı gönülden, Arnavutluk halkına yeni, daha büyük başarılar dileriz.

Enver Hoca yoldaşın 7. Kongre raporuyla tınıyla hem fikiriz. Bizce, bugünkü durumda, uluslar arası marksist-leninist hareket içinde yükselen oportünist çiz-giye karşı çıkmak için marksist

Leninist partilerin birleşmeleri ve birleştirilmesi desteklemeleri görevleridir.

Biz bugün Hindistan'da, geçitli grupların oportünist çizgi-lerine karşı mücadele ediyoruz. Bir kaç ay içerisinde, bütün Hindistan için bir merkez oluşturacağız. Uluslararası komünist hareketin tarihi son kez göstermiştir ki, devrimde başa-rı için devrimci önderliğin tek bir merkezine ihtiyaç vardır. Biz her zaman, Çarın Mazunlar yol daşın proleter devrimci çizgi-sini destekleyeceğiz, savunacağız.

YAŞASIN ENVER HOCA YOLDAŞI!
YAŞASIN ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ!
YAŞASIN ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ VE HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (M-L) ARASINDAKİ DOSTLUK VE BİRLİK!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZM!

Enver Hoca ve AEP'ye gönderilen bu mesaj ATA ajan-sında yayımlanmıştır.